

Ympäristölupahakemus kallion louhintaan, murskaukseen ja kiviaineksen kierrätykseen, Lemminkäinen Infra Oy, Riipilän tuotantoalue, Lamminsuontie 6

YM/4459/11.01.01.00/2011

KR/MRA

Ympäristönsuojelulain 35 §:n mukainen lupahakemus, joka koskee kallion louhintaa, louheen murskausta sekä kiviaineksen kierrätystä. Hakemus sisältää anomuksen toiminnan aloittamisesta muutoksenhausta huolimatta. Asiakirjat ovat nähtävillä kokouksessa.

Ympäristölautakunta 14.12.2016 § 6

Ympäristöjohtajan esitys:

Päätetään antaa seuraava päätös Lemminkäinen Infra Oy:n kallion louhintaa, louheen murskausta ja kiviaineksen kierrätystä koskevasta lupahakemuksesta ja toiminnan aloittamisesta muutoksenhausta huolimatta:

HAKIJA

Lemminkäinen Infra Oy
Salmisaarenaukio 2, 001810 Helsinki

TOIMINTA JA SEN SIJAINTI

Riipilän tuotantoalue
Lamminsuontie 6, 01760 Vantaa

Vantaan kaupungin Riipilän kylä (416), tilat Kumpula 2 (92-416-4-485) ja Köningstedtinvuori (92-416-4-624).

LUVAN HAKEMISEN PERUSTE JA LUPAVIRANOMAINEN

Hakemus on tullut vireille ennen uuden ympäristönsuojelulain (527/2014) voimaantuloa, joten käsittelyssä sovelletaan ympäristönsuojelulakia 86/2000.

Toiminta on luvanvarainen ympäristönsuojelulain 28 § 1 momentin ja ympäristönsuojeluasetuksen 1 § 1 momentin kohtien 7 c ja 7 e mukaan.

Toimivaltainen lupaviranomainen on kunnan ympäristönsuojeluviranomainen ympäristönsuojeluasetuksen 7 §:n kohdan 7 a ja 7 b mukaan.

TOIMINTAA KOSKEVAT MUUT LUVAT JA SOPIMUKSET

Maanomistajat ovat antaneet suostumuksensa toiminnan sijoittamiseksi heidän omistamilleen kiinteistöille 4.6.2008 ja 9.6.2008. Hakijalla on käyttöoikeussopimus tilan Kumpula 2 omistajan kanssa 9.6.2038 asti ja tilan Köningstedtinvuori omistajan kanssa 4.6.2023 asti.

Hakija on saanut tieyhteyden Vantaan kaupungin omistaman kiinteistön 92-416-3-127 kautta yksityistietoimituksessa nro 2014-469835.

Maa-aineslupa on vireillä Vantaan ympäristölautakunnassa.

Maa-ainesten otolle on tehty ympäristövaikutusten arviointi. Uudenmaan ELY-keskus antoi lausuntonsa YVA-selostuksesta 10.8.2010. Ympäristölupaa haetaan YVA-menettelyn vaihtoehtoon 3 mukaiselle alueelle, jonka rajauksesta on poistettu tila Metsikkö (92-416-3-127).

ALUE JA SEN YMPÄRISTÖ

Sijainti ja kaavoitustilanne

Toiminta sijoittuu Vantaan Riipilään Hämeenlinnanväylän itäpuolelle. Alueen eteläpuolella on Riipilän vanhan metsän alue sekä YIT Rakennus Oy:n Aurinkokallion varastoalue. Pohjoisessa toiminta-alue

rajoittuu Nurmijärven Sähköverkko Oy:n 110 kV:n voimalinjaan. Alue on nykytilassa kallioista metsätalousaluetta, mutta hakkuita on tehty laajalti. Kallioselänteen pohjois- ja eteläpuolella on laajahkoja laakeita peltoalueita. Länsipuolella on Lamminsuon luonnonsuojelualue.

Vantaan kaupunginvaltuuston 17.12.2007 hyväksymässä yleiskaavassa alue on maa- ja metsätalousaluetta (M). Alueen halki kulkee pohjois-eteläsuuntainen ratsastusreitti, joka kuitenkin jää varsinaisen toiminta-alueen ulkopuolelle.

Uudenmaan maakuntakaavassa alue sijoittuu merkinnöittä jätetylle valkoiselle alueelle ja rajautuu taajamatoimintojen alueeseen. Maakuntakaavassa alueelle ei ole osoitettu mitään valtakunnallisesti, maakunnallisesti tai seudullisesti merkittävää käyttötarkoitusta. Eteläpuolella oleva Riipilän vanhan metsän alue on osoitettu suojelualueeksi. Luoteispuolelle on osoitettu viheryhteystarve. Ympäristöministeriön 30.10.2014 vahvistamassa Uudenmaan 2. vaihemaakuntakaavassa alue on taajamatoimintojen aluetta, reservialuetta.

Nurmijärven kunnan puolella on kunnanvaltuusto hyväksynyt 27.1.2016 Klaukkalan osayleiskaavan. Kaavan hyväksymispäätöksestä on valitettu Helsingin hallinto-oikeuteen. Osayleiskaavassa on esitetty maakunnallisesti merkittävä ekologinen yhteys Luhtajoelta kohti Lamminsuon luonnonsuojelualueutta.

Ympäristön laatu

Ilman laatu

Hankealueen lähellä ei ole ollut ilmanlaadun mittausasemaa. Pääsääntöisesti ilmanlaadun voidaan arvioida olevan hyvä, sillä alueella ei ole merkittävää saastuttavaa teollisuutta. Merkittävimmin ilmanlaatuun vaikuttaa Hämeenlinnanväylän liikenne. Pientaloalueilla ilman hiukkaspitoisuuksia nostaa erityisesti iltaisin ja viikonloppuisin puun pienpoltto.

Maa- ja kallioperä

Alueen maa- ja kallioperää on tutkittu mm. maatulku- ja kartoitustutkimusten, kairausten ja karttatulkintojen avulla. Alueelle on myös tehty rakennusgeologinen yleisselvitys. Alue on pääosin hyvin ohutpeitteistä, kallion päällä olevien maakerrosten paksuudet pääosin 0-2 m. Vallitseva maalaji alavammilla kohdilla on moreeni. Reuna-alueilla esiintyy myös savea. Pääosin kallio on maastotarkastelun ja tutkimusten perusteella ehjää ja tiivistä. Taustatietojen mukaan louhinta-alueen poikki kulkee yksi merkittävä paikallinen heikkousvyöhyke, maastotarkastelun perusteella lisäksi kaksi mahdollista heikkousvyöhykettä.

Louhinta-alueen ympäristössä maalaji on pääosin hiesua ja hietaa. Hiekkaa esiintyy louhinta-alueen kaakkoispuolella. Alueella tehtiin maaperägeologinen kartoitus 8.6.2012 hiekkoesiintymän kartoittamiseksi.

Pintavedet ja pohjavesi

Alue sijaitsee Vantaanjoen valuma-alueella. Valumavesistä noin 77 % ohjautuu nykytilassa pohjoispuolella sijaitsevaan Lamminsuonojaan, joka virtaa edelleen Lamminsuon läpi ja Hangoon ja Vantaanjokeen. Riipilän vanhan metsän läpi kulkee purouoma, jota pitkin eteläosan valumavedet kulkeutuvat niin ikään Lamminsuonojaan. Uoma on ainakin osin kaivettu ja ajoittain se on kuivana. Toiminta ei merkittävästi vaikuta uoman nykytilaan, sillä vanhan metsän alueella ei tehdä louhintaa. Uoman valuma-alue pienenee louhinnan myötä 13,5 hehtaarista noin 7,5 hehtaariin.

Alue ei sijaitse luokitellulla pohjavesialueella. Kallioisella alueella pohjaveden muodostuminen on vähäistä ja pääosa vedestä poistuu alueelta pintavesinä. Kallion heikkousvyöhykkeissä ja raoissa kalliopohjavettä kuitenkin esiintyy. Kalliopohjavesien ja maapohjavesien virtaussuunnat vaihtelevat paljon vaihtelevan topografian takia. Pääasiallinen virtaussuunta on kaakkoon/etelään ja pohjoiseen/luoteeseen. Pohjaveden pinnantas on alueen ympäristöön asennetuissa pohjavesiputkissa ollut vuonna 2012 noin +54. Aurinkokallion alueen pohjavesiputkissa louhinta-alueen eteläpuolella pohjavedenpinta on noin tasolla +42.

Lähialueen asukkaat saavat talousvetensä omista kaivoista. Kaivoja selvitettiin yleisellä tasolla YVAN yhteydessä, jolloin saatiin tietoa noin 126 kaivosta noin kilometrin säteellä suunnittelualueen reunasta. Suurin osa lähialueen kaivoista on porakaivoja, mutta rengaskaivojakin on huomattavan paljon. Tarkemmin on kartoitettu noin 500 metrin etäisyydellä sijaitsevat kaivot. Kaikki kaivot, joihin saatiin omistajan lupa, tutkittiin. Lähimpänä sijaitsee louhinta-alueen kaakkoispuolella olevan tilan Rosbacka lähdekaivo, johon vesi tulee louhinta-alueen suunnasta rinteestä. Tilalla on myös viisi muuta lähdeettä peltoalueella. Lähteet sijaitsevat noin tasolla +39...+41. Niitä ei voida pitää luonnontilaisina.

Melu ja tärinä

Hankealueella ja sen ympäristössä hallitsevin melulähde nykytilanteessa on Hämeenlinnanväylän liikenne. Tilalla Königstedtinvuori päiväajan keskiäänitaso on laajalti yli 55 dB, tilalla Kumpula 2 melutaso on alle 55 dB.

Luontoselvitykset

Ottoalueen ja ympäristön luontoarvoja on selvitetty ympäristövaikutusten arvioinnin yhteydessä. Myöhemmin on tehty vielä täydennetty luontoselvitys (8.1.2009), kirjojokikorentoselvitys (23.8.2010), linnustoselvitys (3.7.2011) sekä laho-puuselvytys ja kasvillisuuskuviointi (6.9.2011).

Täydennetty luontoselvitys perustuu olemassa olevan tiedon lisäksi maastokäynteihin, jotka tehtiin suunnittelu-alueella elo-, syys- ja lokakuussa 2008. Alueen luontoarvot ovat tavanomaiset ja se on intensiivisessä metsätalouskäytössä. Ennakkotietojen ja maastokäyntien havaintojen mukaan alueella ei ole luonnonsuojelulain 29 §:n mukaisia suojeltavia luontotyyppieitä tai metsälain 10 §:n mukaisia erityisen tärkeitä elinympäristöjä. Uudenmaan ympäristökeskuksesta saatujen tietojen mukaan Riipilän vanhan metsän alueella on vuonna 2007 tehty havaintoja liito-oravasta. Joulukuun 2008 inventoinnissa Uudenmaan ympäristökeskus totesi alueen olevan edelleen liito-oravan mahdollista elinympäristöä. Suunnittelualueen muissa osissa metsät ovat pirstoutuneita, hakkuin hoidettuja varttuneita sekapuumetsiä ja eri-ikäisiä sekapuutaimikoita, jolloin on epätodennäköistä, että alueen eteläisiä osia lukuun ottamatta siellä olisi liito-oravalle soveltuvia pesimis-, ruokailu- tai levähdyspaikkoja. Alueella vuoden 2009 keväällä tehdyssä liito-oravainventoinnissa ei louhinta-alueella ollut merkkejä liito-oravista, mutta Riipilän metsän alueelta löydettiin muutama kymmenen papanaa järeän koivun tyveltä.

Kirjojokikorentoselvityksessä ei alueelta löydetty kirjojokikorennolle sopivia lisääntymispaikkoja. Laji on vaatelas ja lisääntyy pienissä ja keskisuurissa virtavesissä. Hankealueella ei ole suurta merkitystä kirjojokikorennon levähdyspaikkana, sillä tyyppillisesti suosituimmat levähdyspaikat sijaitsevat lisääntymispaikan tuntumassa. Alueella vuonna 2010 kuvattu yksilö on hyvin todennäköisesti tullut Vantaanjoelta.

Linnustokartoituksen yhteydessä ei havaittu Suomen lajien uhanalaistarkastelun tai luonnonsuojelulain nojalla uhanalaisiksi arvioituja lajeja. Silmälläpidettävistä lajeista havaittiin teeri, sirittäjä ja punavarpuinen. Lisäksi havaittiin alueellisesti uhanalaisista lajeista pikkulepinkäinen. Maa-ainesten otto ei todennäköisesti merkittäväällä tavalla vaikuta näiden lajien esiintymiseen ja kannan kehitykseen Etelä-Suomen alueella.

Lahopuuselvityksen mukaan lahopuun määrä (1,15 m³/ha) vastaa tavanomaisia Etelä-Suomen talousmetsissä havaittuja lahopuun määriä. Vaateliaan, lahopuusta riippuvaisen lajiston esiintyminen Riipilän alueella on hyvin epätodennäköistä etenkin, kun myös lahopuun laatu on vaateliaamman lajiston kannalta heikko. Aiemmin tehdyissä luontoselvityksissä ei havaittu huomionarvoisia luontokohteita eikä niitä löytynyt lahopuuselvityksen yhteydessäkään.

Suojelualueet

Ottoalueen länsipuolella on Lamminsuon luonnonsuojelualue (YSA014153) lähimmillään noin 80 metrin etäisyydellä ottoalueen rajasta. Suojelualueen koko on 29 hehtaaria. Lamminsuon reunaosissa on lehto- ja ruohokorpiä sekä näitä karumpia korpityyppejä. Alueen keskiosissa on pieniä ruohoisia saranevoja ja nevakorpiä. Keskiosan pienialaisilla nevoilla kasvaa alueellisesti uhanalaista punakämmekkää. Suojelualue sijaitsee kahden valtatie välissä ja teiden rakentamisen myötä suon valuma-alue on pirstoutunut. Suo saa vetensä pohjoispäässä olevasta lähteestä sekä Helsinki-

Tampere -moottoritien ali kulkevasta Lamminsuonojasta, joka virtaa Lamminsuon läpi. Lamminsuon on liito-oravan elinpiiriä.

Ottoalueen eteläpuolelle on perustettu Riipilän metsän luonnonsuojelualue (YSA207712) Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen päätöksellä 20.5.2016. Päätös ei ole lainvoimainen. Alue kuuluu valtioneuvoston vahvistamaan vanhojen metsien suojeluohjelmaan ja siellä esiintyy mm. erittäin uhanalaista (EN) luontotyyppiä edustava haapavaltainen kuiva keskiravinteinen lehto sekä vaarantuneita (VU) luontotyyppisiä edustavia lehtoja, lehtokorpia ja ruohokorpia. Luonnonsuojelullista arvoa nostavat hyvin järeä vanha ylispuusto sekä kolopuut. Alueella on liito-oravalle hyvin soveltuvaa metsää, pesäpuiksi soveltuvia kolohaapoja ja järeitä kuusia. Alueen halki virtaavan noron varren pihlajan ja vanhan raidan rungolla kasvaa silmälläpidettäväksi luokiteltua (NT) raidankeuhkojäkälää.

Ekologinen verkosto

Metsäalueita ja viheryhteyksiä selvitettiin 5.6.2012 tehdyn maastokäynnin perusteella. Ottoalue on nykytilassa osa ekologista verkostoa eläinten oleskelu- ja kulkureittinä. Hirvieläinten kulkujälkiä oli suhteellisen runsaasti.

Hirvieläimet liikkuvat koko ottoalueella sekä sitä ympäröivillä metsä- ja peltoalueilla. Pienempien selkärankaisten kulkuun soveltuvat todennäköisesti parhaiten uomien varsien ja kuivien kallioalueiden väliset ja niitä ympäröivät kosteat painanteet. Hakkuut, muu ihmistoiminta ja moottoritie aiheuttavat alueella merkittäviä häiriöitä jo nykytilanteessa, mutta eläimet voivat kulkea suojaisten kallioiden välissä, mikä vähentää esim. moottoritien aiheuttamaa häiriötä. Eläinten kulkujälkiä on kuitenkin myös hyvin lähellä valtatieä alueen länsilaidalla sekä metsä- ja peltoalueella. Ottoalueen ja Lamminsuontien eteläpuolinen alue on vanhan ottoalueen ja läjitetyn ylijäämämaan muodostamaa avointa aluetta, joka nykytilassaan soveltuu huonosti eläinten suojaisaan kulkuun tai oleskeluun.

Ottoaluetta lännessä rajaava valtatie 3 muodostaa riista-aitoineen tehokkaan estevaikutuksen eläinten kululle. Ainoa kunnollinen yhteys, josta hirvieläimet voivat ottoalueen läheisyydessä kulkea tiealueen läpi, on Lamminsuontien alikulku. Johdeaidat ohjaavat eläimet tunnelille. Molemmiin puolin valtatieä tunnelin läheisyydessä on suojaisaa metsää, tunnelin pohja on hiekkatietä ja samassa tasossa ympäristön kanssa, mitkä seikat voivat helpottaa riistaeläinten uskaltautumista tunneliin. Alueella on myös kaksi muuta mahdollista kulkuyhteyttä eläimille: ottoalueen pohjoispuolelle sijoittuva pitkä ja kapea ylikulkusilta (Mäyränkallion risteysilta) sekä pienille eläimille ottoalueen länsipuolella pelto-ojan putki. Nämä eivät kuitenkaan ole toimivia ekologisia yhteyksiä.

Häiriintyvät kohteet

Maastokartta-aineiston perusteella 500 metrin etäisyydellä louhinta-alueen rajasta on 11 asuinkiinteistöä, joista kahdeksan on vakituksessa asuinkäytössä. Lähin asutus sijaitsee noin 50 metrin etäisyydellä rajasta, mutta hakija on sopinut kiinteistön omistajan kanssa, että lunastaa ko. kiinteistön ennen toiminnan aloittamista. Tilalle Rosbacka, louhinta-alueen kaakkoispuolella on myönnetty rakennuslupa asuinrakennukselle. Piha-alue on noin 80 metriä louhinta-alueen rajasta. Myös louhinta-alueen pohjoispuolella noin 300 metrin päässä olevan kiinteistö on palautumassa asuinkäyttöön.

Lounaispuolella noin 700 metrin päässä louhinta-alueen rajasta sijaitsee autojen maahantuontiyritys, jossa säilytetään autoja ulkokentällä.

LAITOKSEN TOIMINTA

Yleiskuvaus toiminnasta

Ympäristölupaa haetaan kallion louhinnalle, louheen murskaukselle sekä muualta tuodun louheen murskaukselle. Alueelta poistetaan pintamaat kaivinkoneella tai pyöräkuormaajalla. Kallion poraus tapahtuu hydraulisella porauskalustolla. Räjäytyksestä mahdollisesti jäävät ylisuuret lohkarit rikotetaan hydraulisella vasaralla varustetulla kaivinkoneella. Kiviaines murskataan paikalle tuotavalla siirrettävällä murskauslaitoksella. Murskaimia on 3-5 kappaletta: esimurskain, välimurskain ja tarvittava määrä jälkimurskaimia. Murskauksen yhteydessä käytettävät seulat ovat 2- tai 3-tasoseuloja. Murskauslaitoksen toimintaan tarvittava sähkö tuotetaan kevyttä polttoöljyä käyttävällä aggregaatilla.

Louhinta- ja murskaustoiminta on ympärivuotista. Vuosittainen ja kuukausittainen toiminta-aika vaihtelee kysynnän, markkinatilanteen ja vuodenajan mukaan. Kiviaineskuljetuksia tehdään vuoden ympäri. Toimintaa on maanantaista perjantaihin, murskausta klo 7-22, porausta klo 7-21, rikotusta klo 8-18, räjäytyksiä klo 8-18, kuormaamista ja kuljetuksia klo 6-22. Ympäristölupaa haetaan toistaiseksi voimassaolevaksi.

Tuotteet, tuotanto ja kapasiteetti

Louhittavan alueen pinta-ala on 19,3 hehtaaria. Kokonaisuudessaan alueelta louhitaan noin 3 325 000 m³tr (noin 9. milj. tonnia). Alue louhitaan tasoon +40...+42. Alimmillaan louhintataso on lounaisnurkassa, ylimmillään pohjois- ja itäosassa. Louhoksen reuna-alueet muotoillaan kaltevuuteen noin 1:2,5.

Vuotuinen keskimääräinen louhintamäärä ja murskeentuotantomäärä on noin 332 500 m³tr (900 000 tonnia). Alueelle tuodaan lisäksi muualta louhetta murskattavaksi maksimissaan 200 000 tonnia vuodessa.

Polttoaineet ja kemikaalit

Tukitoiminta-alueella varastoidaan tarvittavia poltto- ja voiteluaineita ja suoritetaan työkoneiden tankkaukset. Tukitoiminta-alue rakennetaan ns. muraus-asetuksen mukaisesti. Polttoainesäiliöt toimivat sähköpumpulla, ne ovat lukittavia ja varustettu ylitäytönestimillä. Moottori-, hydraulikka- ja voiteluöljyjä varastoidaan tynnyreissä tiivispohjaisessa öljy- tai varastokontissa.

Murskauslaitoksen ja työkoneiden keskimääräinen polttoainekulutus 721 t vuodessa. Mikäli murskauslaitos saa energiansa sähköverkosta, on polttoainekulutus 383 t/a. Voiteluaineiden keskimääräinen vuosikulutus on noin 1 m³ ja räjähdysaineiden 198 t.

Vedenhankinta

Vettä käytetään pölyntorjuntaan ja sitä tuodaan tarvittaessa säiliöautolla. Alueelle voidaan mahdollisesti myös rakentaa porakaivo.

Hulevedet

Vaikutuksia pintavesiin on arvioitu YVAn vaihtoehdon 3 mukaan, jossa louhinta-alueen pinta-ala on 20,2 ha. Vuosisadannaksi oletetaan 650 mm ja valumakertoimeksi 0,3 lopputilanteessa, kun alue on metsitetty. Näillä tiedoin saadaan huleveden määräksi noin 40 200 m³/a. Hulevesien määrissä on huomattavaa vaihtelua mm. vuodenaikojen mukaan. Louhoksissa suuri osa sadevedestä myös sitoutuu louhospohjalla oleviin varastokasoihin sekä hienoaineskerrokseen louhintapinnan päällä. Osa imeytyy kalliossa mahdollisesti oleviin rakoihin. Todellinen valumakerroin on todennäköisesti pienempi kuin laskennallinen.

Kaikki alueella muodostuvat hulevedet kerätään selkeytysaltaaseen, josta ne johdetaan eteenpäin selkeyttämisen jälkeen. Allas rakennetaan louhinta-alueen lounaiskulmaan heti, kun se on mahdollista, toisin sanoen kun louhinta on aloituskohdalla edennyt lopulliseen tasoon ja alueelle on muodostunut riittävästi tilaa. Aloituskohdalla louhintataso on alimmillaan, joten louhoksen kaikki vedet kerääntyvät siihen koko toiminnan aikana. Allas koostuu varsinaisesta selkeytysaltaasta ja pumppausaltaasta, joita erottaa toisistaan murskesuodatin. Pumppausaltaasta vedet pumpataan työmaatien viereen sijoitettavaa putkea tai letkua pitkin työmaatien korkeimpaan kohtaan, josta vedet ohjautuvat kaivettavaa ojaa pitkin Lamminsuontien vieressä olevaan ojaan, joka alittaa moottoritien rummussa ja yhtyy moottoritien toisella puolella Lamminsuon eteläosassa Lamminsuonojaan. Vesiä ei ohjata moottoritien sivuojaan.

Selkeytysaltaaseen kerääntyvää vettä tullaan käyttämään pölyntorjunnassa työmaateiden, kuormien ja varastokasojen kastelussa.

Varastointi

Kiviainest tuotteiden varastokasat sijoittuvat alueen pohjatasolla pääosin siten, että kasat ovat lähellä senhetkistä toiminta- aluetta.

Polttoöljyt varastoidaan kaksoisvaippasäiliöissä, jotka on varustettu ylitäytönestimillä ja lukoilla. Moottori-, hydraulikka- ja voiteluöljyjä varastoidaan tynnyreissä tiivispohjaisessa öljy- tai varastokontissa.

Liikenne

Tie alueelle tulee rakennettavaksi Vantaan kaupungin omistaman kiinteistön RN:o 3:127 kautta. Tietä varten joudutaan suorittamaan jonkin verran louhintaa. Toiminnasta arvioidaan aiheutuvan noin 100 ajoneuvokäyntiä vuorokaudessa. Lisäksi muualta tuodun louheen vastaanotto ja poiskuljetus aiheuttaa arviolta 60 ajoneuvokäyntiä alueelle. Kuljetusmäärät vaihtelevat kysynnän mukaan. Liikenne suuntautuu Vanhalle Hämeenlinnantielle, jossa valtaosa kuljetuksista suuntautuu etelän suuntaan. Työmaan sisäiset tiet ovat murskepintaisia eikä niitä asfaltoida.

Paras käyttökelpoinen tekniikka (BAT) ja energiatehokkuus

Koteloinneilla, pudotuskorkeuksien pienentämisellä ja vesikastelulla voidaan tehokkaasti vähentää ilmaan johtuvia pölypäästöjä. Murskauslaitoksen säännöllisellä huollolla vaikutetaan polttoaineen kulutukseen. Lemminkäisellä on käytössään sertifioitu energiatehokkuusjärjestelmä ETJ+.

Ympäristöjärjestelmä

Laitoksella on sertifioitu ympäristöasioiden hallintajärjestelmä ISO 14001.

YMPÄRISTÖKUORMITUS JA SEN RAJOITTAMINEN

Jätevedet ja päästöt vesiin ja viemäriin

Toiminnassa ei synny jätevesiä. Sosiaalitalojen jätevedet kerätään umpisäiliöihin.

Päästöt ilmaan

Toiminnan vaikutuksia ilmanlaatuun on tutkittu ympäristövaikutusten arvioinnin yhteydessä. Mallinnuksen ja aikaisemmin muualla tehtyjen mittauksien perusteella voidaan arvioida, että hengitettävien hiukkasten pitoisuus voi nousta lähimpien asuintalojen kohdalla ohjearvon tuntumaan. Hiukkaset kulkeutuvat yleisesti 100-400 metrin päähän päästölähteestä riippuen mm. hiukkasten raakoosta. Korkeammat pitoisuudet ovat mahdollisia mm. epäedullisissa sääolosuhteissa. Pääsääntöisesti itse louhinta- ja murskaustoiminnasta syntyvät hiukkaset eivät kulkeudu kauas, sillä suurimpien hiukkasten pitoisuudet laimenevat nopeasti etäisyyden kasvaessa päästölähteeseen. Sen sijaan liikenteestä aiheutuva pölyäminen voi levitä laajemmalle alueelle mm. ajoneuvojen renkaiden mukana.

Polttoaineesta aiheutuvat hiukkaspäästöt ilmaan murskauslaitoksen toimiessa aggregaatilla ovat 3,98 t/a, typen oksidien päästöt 33,71 t, rikkidioksidin 0,74 t ja hiilidioksidin 2249 t. Päästöt tippuvat noin puoleen, jos murskauslaitos toimii pelkästään sähkövirralla. Tällöin päästöjä tulee vain työkoneista.

Murskauksen pölyhaittoja vähennetään kesällä kastelemalla ja talvella suojaamalla seulastot ja muuta huomattavat pölynlähteet peittein ja koteloinnein. Myös toiminta- aluetta sekä varastokasoja kastellaan tarvittaessa pölyämisen estämiseksi. Varastokasojen pölyäminen riippuu varastoitavasta lajikkeesta. Sijoittamalla hienoimmat lajikkeet karkeampien kasojen suojaan voidaan vähentää kasojen pölyämistä. Kasteluun käytetään selkeytysaltaan vettä. Alueella johtava Lamminsuontie on asfaltoitu noin 200 metrin matkalta, jonka jälkeen tie on murskepintainen noin 500 metrin matkalta louhinta-alueelle. Tie asfaltoidaan louhinta-alueelle asti ja pölyntorjunta hoidetaan pääasiassa harjaamalla.

Melu ja värinä

Melua syntyy porauksessa, räjäytyksessä, rikotuksessa, murskauksessa, kuormauksessa, liikenteessä sekä energian tuottamisessa laitoksella aggregaatilla. Porauksen, työkoneiden ja liikenteen melu on tasaista. Murskauksen ja rikotuksen melu saattaa olla impulssimaista tarkastelupisteen läheisyydestä riippuen. Impulssimaisuustekijä vähenee melun edetessä. Räjäytysten ja rikotuksen melu voi olla impulssimaista myös lähimmissä altistuvissa kohteissa.

Toiminnan aiheuttamaa melua on mallinnettu melunlaskentaohjelmalla. Louhintavaiheessa 1 alueen pohjoisosassa ei aiheudu ohjearvoa ylittävää melua lähimmissä häiriintyvissä kohteissa. Etelämpänä toimittaessa vaiheessa 2 tarvitaan porausvaunun ollessa kallion päällä siirrettäviä meluseiniä. Tarvittaessa voidaan käyttää myös vaimennettuja poravaunuja. Alhaalla louhoksessa meluntorjuntatoimenpiteitä ei tarvita ohjearvojen saavuttamiseksi.

Räjäytyksiä tehdään harvoin. Räjäytyksen melu on voimakas, mutta lyhytkestoinen. Räjäytysten aiheuttama melu on ekvivalenttimelun kannalta merkityksetöntä lyhyen keston vuoksi. Rikotusta tehdään joko hyvin lähellä louhoksen reunaa tai iskupalkkivasaralla murskauksen yhteydessä, jolloin murskauskalusteiston sijoittelu mahdollisimman suojaiselle paikalle louhoksessa vähentää ympäristöön leviävää melua.

Kiviaineksen murskaaminen ja rikotus tapahtuu ympäristöään alempana ja louhintarintausten takana, mikä estää tehokkaasti melun leviämistä ympäristössä. Varastokasat estävät myös osaltaan melun leviämistä toiminta-alueelta.

Räjäytysten aiheuttamaa tärinää vähennetään optimoimalla käytettävä momentaaninen räjähdelainemäärä kohteeseen sopivaksi. Lähialueen aiemman toiminnan aikana on toteutettu tärinämittauksia lähialueen kiinteistöissä. Niiden perusteella ei ole ollut tarvetta jatkaa tarkkailua. Räjäytys- ja louhintatöitä koskee erillinen lainsäädäntö, jota louhintatöissä noudatetaan. Louhintoja varten tehdään erillislainsäädännön mukaiset turvallisuus- ja muut tarvittavat suunnitelmat, joilla varmistetaan, ettei toiminnasta aiheudu vaaraa tai haittaa ympäristölle.

Jätteet ja niiden käsittely ja hyödyntäminen

Jäteöljyä syntyy 1000 kg/a ja se toimitetaan vaarallisen jätteen käsittelyluvan saaneeseen laitokseen. Vanhat öljynsuodattimet, trasselit yms. kiinteät öljyiset jätteet sekä akut varastoidaan omiin jättesäiliöihinsä lukittavaan konttiin. Vaaralliset jätteet toimitetaan asianmukaiseen vastaanottopaikkaan ja niistä tehdään siirtoasiakirjat.

Sekajätteet, arviolta 1000 kg/a, kerätään säiliöön ja kuljetetaan pois paikallisen jätehuoltoyhtiön toimesta. Romumetallit, arviolta 20 t/a, hoidetaan pois paikallisen romunkeräysliikkeen toimesta. Panostustoissa mahdollisesti syntyvät räjähdysainesten pahvipakkaukset poltetaan räjähteitä koskevan lainsäädännön ja ohjeistuksen mukaisesti panostuspaikalla.

Kaivannaisjätteen jätehuoltosuunnitelman mukaan alueelta kuoritut pintamaat (120 000 m³-ktr) käytetään suojavaalleihin ja maisemointiin. Kannot ja hakkuutähteet kuljetetaan muualle hyödynnettäväksi.

Päästöt maaperään

Polttoöljyt varastoidaan kaksoisvaippasäiliöissä, jotka on varustettu ylitäytönestimillä ja lukoilla. Tukitoiminta-alue rakennetaan muraus-asetuksen mukaisesti. Moottori-, hydraulikka- ja voiteluöljyjä varastoidaan tynnyreissä tiivispohjaisessa öljy- tai varastokontissa.

Tukitoiminta-alueella sijaitseva tankkaukseen ja polttoaineiden säilytykseen käytettävä alue varustetaan HDPE-kalvolla, joka estää mahdollisten poltto- tai voiteluainevuotojen leviämisen eristetyn alueen ulkopuolelle. Vuodon sattuessa pilaantunut maa-aines kaivetaan välittömästi pois ja toimitetaan tarpeen mukaiseen käsittelyyn. Alueella varastoidaan imeytysainetta mahdollisten vahinkojen varalle.

TOIMINNAN VAIKUTUKSET YMPÄRISTÖÖN

Vaikutus luontoon ja luonnonsuojeluarvoihin

YVA-selostuksessa on arvioitu, että hankkeen toteuttamisella tässä laajuudessa ei ole vaikutusta Lamminsuon luonnonsuojelualueen luonnontilaan. Hankkeella ei nähdä olevan vaikutuksia myöskään luonnonsuojelualueella esiintyviin kasveihin kuten valkolehdokkiin tai punakämmekkään.

Ympäristölupahakemusta on täydennetty YVA:n jälkeen kirjojikorentoselvityksellä 2010, linnustoselvityksellä 2011, lahopuu- ja kasvillisuuskuviointiselvityksellä 2011, täydennyksellä 2012 ja hakemus on päivitetty 22.12.2015.

Hakija on kartoittanut maastokäynnillä kalliosinisiivelle soveltuvat ravintokasvit alueella. Vastineen liitteenä on toimitettu päivitetyt suunnitelmapiirustukset, joissa länsiosan kallion laella sijaitsevat isomaksaruohoesiintymät on rajattu pois ottoalueesta. Myös Lammin lehtorinne on rajattu ottoalueen ulkopuolelle.

Uudenmaan alueen ekologisen verkoston rakennetta on selvitetty Uudenmaan maakuntakaavan laadinnan tueksi. Louhinta-alue sijoittuu välittömästi valtatie 3:n itäpuolelle ja Lamminsuontien itä-/koillispuolelle. Valtatie muodostaa alueelta länttä kohti liikkuville eläimille tehokkaan estevaikutuksen. Uudenmaan voimassa olevassa maakuntakaavassa alueen läheisyyteen sijoittuvat viheryhteydet katkeavat valtatie 3:een. Valtatie on louhinta-alueen kohdalla suojattu riista-aidalla. Alueen länsipuolella Vanhan Hämeenlinnantien luoteis-koillis-suunnassa ylittävä viheryhteys katkeaa valtatiehen alueen pohjoispuolella. Ainoa kunnollinen yhteys, josta esimerkiksi hirvieläimet voivat louhinta-alueen läheisyydessä kulkea tiealueen läpi, on Lamminsuontien alikulku.

Nykytilassaan louhinta-alue on osa ekologista verkostoa eläinten oleskelu- ja kulkureittinä. Hakkuut, muu ihmistoiminta ja moottoritie aiheuttavat kuitenkin alueella merkittäviä häiriöitä jo nykytilanteessa. Louhinnan myötä metsäinen alue pienenee, pohjois- ja itäpuolella säilyy metsäisiä alueita, joita myöten eläimet pääsevät kulkemaan koillis-lounaissuunnassa Lamminsuontien alikululle kuten nykyisinkin. Toiminta lisää päiväaikaista melua ja liikennettä alueen lähiympäristössä. Eläinten aktiivisin liikkeelläoloaika keskittyy tyypillisesti aamu- ja iltahämäriin, jolloin ihmistoiminta ja liikenne ovat vähäisempiä. Louhinnan eläimille tuottamaa häiriötä voidaan lieventää louhintajärjestyksen suunnittelulla sekä melua ja pölyä aiheuttavien töiden ajoituksella. Kummallakin puolella alikulkua tulisi säilyttää suojaamaan kasvillisuutta ja huolehtia siitä, ettei tunnelille sijoiteta eläinten liikkumista rajoittavia rakenteita.

Vaikutus pintavesiin

Louhinnan myötä kalliojakson valuma-alueet hieman muuttuvat. Lamminsuonojan kokonaisvaluma-alueen pinta-alaa tarkasteltaessa muutokset ovat niin vähäiset, ettei niillä käytännössä ole merkitystä. Lamminsuon vesitasapaino ei juuri muutu eikä toiminta aiheuta siten vaaraa Lamminsuon kasvillisuudelle. Louhintataso on Lamminsuon pintaa korkeammalla, joten toiminta ei pääse kuivattamaan suota. Eteläiseen Lamminsuohon ohjautuvat vesimäärät hieman kasvavat, arviolta muutamalla prosentilla.

Pintavesiarviointia on tarkennettu erillisellä lisäselvityksellä ammoniumtyyppipäästöistä. Laskennan mukaan päiväkohtainen ammoniumtyyppikuorma hankealueelta olisi keskimäärin noin 15 kg/päivä ja alueelta muodostuvien pintavesien ammoniumtyyppipitoisuudeksi tulisi noin 133 mg/l. Lamminsuonojan ammoniumtyyppipitoisuus nousisi noin 3,2 mg/l, nykytilassa se on 55 µg/l (yksittäinen mittaustulos v. 2010). Pitoisuustason nousu olisi huomattava, mutta vaikutusten ei arvioida olevan merkittäviä. Ylimääräinen typpi sitoutuu lämpimänä kautena osin vesikasvillisuuteen, sedimentoituu pohjalle ja/tai poistuu typpikaasuna ilmakehään. Sisävesien rehevöitymisessä fosfori on ensisijainen leväkasvua säätelevä ravinne. Typpiyhdisteiden vaikutus voi kuitenkin näkyä kasvillisuuden voimistumisena.

Vaikutukset Vantaanjoen vedenlaatuun ovat erittäin vähäiset. Kiintoainepitoisuuksia vähennetään selkeyttämällä louhoksen pintavesiä tasausaltaassa, joka rakennetaan alueen lounaiskulmaan. Oikealla ja ammattitaitoisella panostuksella päästöt ympäristöön ovat yleensä varsin pieniä.

Laskennan mukaan Vantaanjoen ammoniumtyyppipitoisuus nousisi 15 µg/l. Laskenta olettaa, että hankealueelta muodostuva ammoniumtyyppikuorma sekoittuisi suoraan Vantaanjoen veteen. Todellisuudessa pitoisuuden lisäys olisi pienempi. Vaikutuksia kalastoon ja muuhun vesielistöön, kuten vuollejokisimpukkaan, ei ammoniumtyypin pitoisuuslisäyksellä arvioida olevan.

Vaikutus maaperään ja pohjaveteen

Rakennusgeologisen kallioluokituksen mukaan alueen kalliot ovat massa-/seosrakenteisia ja harvarakoisia, toisin sanoen alueen kallioperä ei ole erityisen rikkonaista. Tämän tyyppisessä kalliossa ei yleensä esiinny merkittäviä määriä kalliopohjavettä. Kallion rakotiheys on alhainen ja kalliopohjaveden virtausolosuhteet ovat heikot. Suunniteltu louhinta ei ulotu alueelta tunnistettujen merkittävimpien kallioperän heikkousvyöhykkeiden kohdalle.

Hakemuksen mukaan louhinnalla ei ole odotettavissa laaja-alaisia vaikutuksia ympäristön pohjaveden pinnan korkeuksiin tai kaivojen antoisuuksiin. Louhinta ei ulotu alueelta tunnistettujen

merkittävimpien kallioperän heikkousvyöhykkeiden kohdalle, jolloin vältetään mahdollisuus laajemmille vaikutuksille ympäröivän kalliopohjaveden pinnankorkeuksiin. Vaikutuksen arvioidaan ulottuvan pisimmillään noin 200 m etäisyydelle louhinta-alueesta. Hydrogeologisen tarkastelun perusteella toiminnalla voi olla pieniä vaikutuksia Rosbackan alueella sijaitsevaan kaivoon. Kaivoa ei ole tutkittu tarkemmin kaivokartoituksen yhteydessä, koska maanomistajalta ei saatu tutkimuslupaa. Louhinta-alue ei sijaitse muiden lähialueella olevien kaivojen valuma-alueella.

Vaikutuksia voidaan hallita tarkkailemalla pohjaveden pinnantasoja sekä tarkkailemalla aistinvaraisesti ja mittauksin louhokseen valuvan kalliopohjaveden määrää kallioseinämistä. Konkreettisia keinoja kalliopohjavesivaikutusten vähentämiseksi ovat esim. louhoksen kallioseinämän injektointi tai ruiskubetonointi.

Vaikutus ilmaan

YVA-menettelyn yhteydessä on tehty arvioitu toiminnan vaikutusta ilmanlaatuun mallintamalla pakokaasuperäisten hiukkasten leviämistä ympäristöön. Arvioinnin mukaan pölyn ohje- ja raja-arvot eivät ylitä asutusalueilla. Pitoisuuksien hetkellinen nouseminen on kuitenkin mahdollista erityisesti epäedullisissa sääolosuhteissa.

Melun ja värinän vaikutukset

Toiminta lisää melua alueen itäpuolella, länsipuolella vaikutus on vallitsevasta tieliikennemelusta johtuen vähäinen. Meluntorjuntatoimenpiteillä melutasot eivät ylitä päiväajan meluohjearvoa 55 dB. Murskauslaitos sijoitetaan aina yli 500 metrin etäisyydelle asutuksesta.

Rakennusten ja rakenteiden rakenteellisten vaurioiden osalta suurimman riskin muodostavat värinän erilainen johtuminen eri maaperätyypeissä ja erityyppisten rakennusten toisistaan eroava reagointi värinään. Molempia riskejä voidaan pienentää tekemällä rakennuksissa tarkkailumittauksia värinän osalta. Lisäksi värinän johtumista maaperässä voidaan arvioida tarkkailumittausten perusteella määriteltävällä värinänjohtavuuskertoimella.

Värinääallot etenevät ja vaimenevat eri tavalla eri väliaineissa. Kallion rakenteellisilla ominaisuuksilla ja kivilajilla on suuri merkitys värinöiden suuruuden kannalta. Värinänjohtavuuskertoimen suuruus tulee aina louhintatyön alkuvaiheessa tarkistaa koeräjäytyksin ja värinämittauksin. Mikäli kerrointa ei määritellä erikseen, käytetään maksimiarvoa $k=400$.

Räjäytettäessä kerralla useampia reikäpanoksia, voi eri rei'istä aiheutua värinän yhteisvaikutusta eli interferenssiä. Tämä voi vahvistaa tai vaimentaa värinää riippuen useista olosuhdetekijöistä. Panostukset suunnitellaan siten, ettei interferenssistä aiheudu ympäristöön haitallisen suurta värinää.

TOIMINNAN JA SEN VAIKUTUSTEN TARKKAILU

Käyttötarkkailu

Murskaustoiminnasta pidetään käyttöpäiväkirjaa, josta ilmenee tuotantomäärät ja -ajat. Louhinnan kenttäkorteissa on tiedot tehdyistä räjäytyksistä. Merkittävistä häiriöistä tehdään merkintä käyttöpäiväkirjaan tai louhinnan kenttäkorttiin.

Päästö- ja vaikutustarkkailu

Alustava päästö- ja vaikutustarkkailu on esitetty maa-ainesten ottosuunnitelmassa. Ilmanlaatua ehdotetaan tarkkailtavaksi mittaamalla ilman kokonaisleijuman (TSP) määrää kahdessa häiriintyvässä kohteessa 60 näytteen ajan. Ensimmäinen mittauspiste sijoitetaan louhinta-alueen itäpuolelle ja toinen koillispuolelle Lammintien päässä olevalle peltoalueelle. Mittauksia tehdään joka toinen arkipäivä sekä muutamana viikonlopun päivänä toiminnan vakiinnuttua, mikäli mittauksille näyttää olevan tarvetta. Mittaus suoritetaan standardin SFS 3863 mukaisella menetelmällä. Alueen vallitsevaa melutasoa on selvitetty ympäristömelumittauksin pitkäaikaismittauksena syksyllä 2010. Mittausten tarkoituksena oli selvittää alueella vallitseva melutaso ennen toiminnan aloittamista. Melutaso ehdotetaan mitattavaksi uudelleen, kun louhinta- ja murskaustoiminta on vakiintunut, esimerkiksi vuoden kuluttua toiminnan aloittamisesta. Mittaukset uusitaan toiminnan edettyä vaiheen 1 keskiosaan sekä pohjoisosaan ja vaiheen 2 alueella. Referenssipisteitä sijoitetaan toiminta-alueelle.

Pintavettä tarkkaillaan Lamminsuonojasta ottamalla vesinäyte kaksi kertaa vuodessa, tulva-aikaan keväällä huhtikuun alussa sekä keskivirtaamaan aikaan elokuussa. Näytteistä tutkitaan pH, sähkönjohtokyky, lämpötila, kloridi, sameus, kiintoaine, COD_{Mn}, kokonaistyyppi, nitriitti, nitraatti, ammoniumtyppi, nitraatti + nitriitti, kokonaisfosfori sekä ulkonäkö ja haju. Mikäli pintaveden laatuun näyttää aiheutuvan vaikutuksia toiminnasta, selvitetään syy ja ryhdytään toimenpiteisiin päästöjen vähentämiseen.

Pohjavettä tarkkaillaan alueen laidoille asennetuista kahdesta kalliopohjavesiputkesta. Kaivokartoituksen perusteella ehdotetaan seurattavaksi seitsemää talousvesikaivoa. Pohjaveden pinta mitataan putkista ja kaivoista neljä kertaa vuodessa: helmikuussa, toukokuussa, elokuussa ja marraskuussa. Tarkkailukierros pyritään tekemään saman päivän aikana.

Vesinäyte pohjavesiputkista ja kaivoista otetaan kerran vuodessa, keväällä. Pohjavesiputkien vesinäytteistä analysoidaan ennen toiminnan aloittamista kloridi, happi, kemiallinen hapenkulutus COD_{Mn}, rauta, mangaani, sulfaatti, nitraatti, nitriitti, pH, sähkönjohtokyky, sameus, kovuus, lämpötila, mineraaliöljyt, polttoainehiilivedyt sekä arvioidaan aistinvaraisesti haju, maku ja väri. Toiminnan aikana putkien vesinäytteistä tutkitaan lämpötila, pH, sameus, sähkönjohtavuus ja happi. Laaja analyysi tehdään vain tarvittaessa, esimerkiksi silloin, jos on syytä epäillä toiminnan aiheuttaneen muutoksia pohjaveden laadussa. Talousvesikaivoista analysoidaan nitraattityppi, nitriittityppi, ammoniumtyppi, happi, kloridi, rauta, kemiallinen hapenkulutus, sameus ja väriluku.

Tärinämittauksia tehdään valikoiduista lähialueen rakennuksista toimintaa aloitettaessa tai louhintatapaa oleellisesti muutettaessa. Mittauksilla varmistetaan, ettei louhinnassa käytetä ylisuuria momentaanisia tai kokonaisräjähdemääriä. Lähialueen talot katselmoidaan ennen toiminnan aloittamista. Katselmoitavaksi esitetään kaikkia alle 500 metrin etäisyydellä suunnittelualan rajasta sijaitsevia asuinrakennuksia. Lisäksi katselmoidaan ne yli 500 metrin etäisyydellä sijaitsevat rakennukset, joissa tehdään tärinämittauksia.

Raportointi

Hakemuksessa ei ole esitetty raportointia.

Mittausmenetelmien ja -laitteiden laadunvarmistus

Melumittaus suoritetaan soveltaen ympäristöministeriön ohjetta 1/1995 "Ympäristömelun mittaaminen". Mittalaitteet kalibroidaan ennen mittauksia. Pohja- ja pintavesitarkkailu tehdään pinnankorkeuden määrittämisestä ja laatumääritysten tekemisestä annettujen ohjeiden mukaisesti.

POIKKEUKSELLISET TILANTEET JA NIIHIN VARAUTUMINEN

Polttoaineena käytetään kevyttä polttoöljyä, joka voi syttyä kipinän, lämmön tai liekkien vaikutuksesta. Öljysäiliö voi myös repeytyä kuumentuessaan. Tulipalotilanteessa syntyvät myrkylliset savukaasut ja sammuksien mukana kulkeutuva öljy voivat aiheuttaa vaaraa ympäristölle. Onnettomuustilanteessa poltto- ja voiteluöljyjä saattaa valua maahan ja sen mukana pohja- ja pintavesiin, lähinnä Lamminsuonojaan.

Louhinnan ja murskauksen riskit minimoidaan asianmukaisen tukitoiminta-alueen rakentamisella ja ylläpidolla. Alueella työskenneltäessä kiinnitetään erityistä huomiota laitteiden ja koneiden kuntoon sekä öljyjen ja polttoaineiden huolelliseen käsittelyyn. Pintavesiin kohdistuvaa riskiä vähentää myös selkeytsaltaan rakentaminen. Mahdolliset öljypäästöt havaitaan altaan vedenpinnalta helposti. Likaantunutta vettä ei johdeta ojaan. Alueella varataan turvetta tai muuta öljynimeytysainetta. Vahingoista ilmoitetaan välittömästi kaupungin pelastus- ja ympäristöviranomaisille.

Räjäytys- ja louhintatöitä koskee erillinen lainsäädäntö, jota töissä noudatetaan. Louhintoja varten tehdään tämän erillislainsäädännön mukaiset turvallisuus- ja muut tarvittavat suunnitelmat, joilla varmistetaan, ettei toiminnasta aiheudu vaaraa tai merkittävää haittaa ympäristölle. Alueelle muodostuu työaikaisia jyrkkiä kalliorintauksia, Putoamisriskiä vähennetään asianmukaisilla lippusiimoilla ja varoituskylteillä sekä tarvittavilta osin aitauksilla.

Toiminta-alueella vähennetään työmaaliikenteeseen kohdistuvia riskejä tarvittavin varoituskyltein ja rajoittamalla nopeuksia. Kuljetusajoneuvot ja työkonet on varustettu peruutusvaroitussäänellä. Toiminnan myötä lisääntyvä raskas liikenne lisää onnettomuusriskiä Vanhalla Hämeenlinnantieellä vain vähän.

TOIMINNAN ALOITTAMINEN MUUTOKSENHAUSTA HUOLIMATTA

Alueelle on tehty lainmukainen ympäristövaikutusten arviointi vuonna 2010 eikä lukuisissa selvityksissä ole tullut esiin sellaisia seikkoja, jotka muodostaisivat esteen maa-ainesten ottotoiminnalle. Alueen olosuhteet eivät ole muuttuneet YVA-selostuksen jälkeen.

Pääkaupunkiseudun rakentamista ajatellen sijainti on erinomainen. Alue sijoittuu hyvien kulkuyhteyksien ja kasvukeskuksen yhteyteen. Näin ollen kuljetusmatkat pienenevät ja kuljetuksista aiheutuvat päästöt vähenevät. Toiminnan aloittaminen vakuutta vastaan on hakemuksen mukaan tällöin perusteltua.

Vakuuden määräksi mahdollisten haittojen, vahinkojen ja kustannusten korvaamiseksi lupapäätöksen kumoamisen tai muuttamisen varalta hakija esittää 10 000 euroa.

LUPAHAKEMUKSEN KÄSITTELY

Lupahakemuksen vireilletulo

Hakemus on tullut vireille 20.9.2011. Hakemusta on täydennetty 26.6.2012, 17.9.2015 ja 22.12.2015.

Lupahakemuksesta tiedottaminen

Hakemuksen vireilläolosta on kuulutettu Vantaan kaupungin julkisten kuulutusten ilmoitustaululla 1.2. - 4.3.2016. Ilmoitus kuulutuksesta on myös julkaistu Vantaan Sanomissa ja Nurmijärven Uutisissa 3.2.2016. Naapurikiinteistöille ja asukasyhdistyksille on lähetetty tiedoksiannot 26.1.2016.

Tarkastukset

Alueelle on tehty tarkastus 19.5.2016.

Lausunnot

Lupahakemuksesta on pyydetty lausunnot Vantaan kaupungin kaupunkisuunnittelulautakunnalta, Vantaan kaupungin terveydensuojeluviranomaiselta, Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselta, Uudenmaan liitolta, Nurmijärven kunnalta, Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnalta ja Nurmijärven Sähköverkko Oy:ltä.

Vantaan kaupunkisuunnittelulautakunta 14.3.2016

Kaupunkisuunnittelulautakunta vastustaa ympäristöluvan sekä maa-ainesluvan myöntämistä Lemminkäinen Infra Oy:n maa-ainesottohankkeelle. Kaupunki katsoo, että hanke on ristiriidassa niin voimassaolevan maakuntakaavan kuin myös 4. vaihemaakuntakaavaehdotuksen kanssa ja vaikeuttaa alueen tulevaa yleis- ja asemakaavoitusta. Alueen järkevä ja kestävä suunnittelu edellyttää, että maankäyttöä voidaan suunnitella yhtenäisenä kokonaisuutena, eikä sitä pirstota suunnittelemattomasti yksittäisillä hankkeilla.

Hakemuksissa ei ole otettu huomioon maakuntakaavoitustilannetta ja alueen mahdollista muuntumista taajamatoimintojen alueeksi. Hanke jättäisi jälkeensä kanjonin, joka on noin 15 – 30 metriä ympäröivää luonnollista maanpintaa alempana. Kanjonin pohjalle olisi vaikea sijoittaa mitään toimintaa ja liittää aluetta rakenteellisesti muuhun taajamarakenteeseen. Alueen jatkokehittäminen edellyttäisi merkittäviä täyttöjä tai louhinnan laajentamista, mikä ei vastaa maa-aineslain mukaista ainesten ottoa ympäristön kestävästä kehitystä tukevalla tavalla. Louhinta veisi myös harjanteen tuoman luonnollisen melusuojan Reunan nykyiseltä asuntoalueelta ja häittäisi siten maakuntakaavan taajamatoimintojen reservialueen kehittämistä asuntoalueena.

Valmisteluvaiheessa olevassa Uudenmaan 4. vaihemaakuntakaavassa ottoalueelle on merkitty maakunnallisesti ja seudullisesti merkittävä viheryhteystarve, jonka tarkoituksena on varmistaa ekologisen yhteyden säilyminen Nuuksion ja Petikon metsäalueilta Hämeenlinnanväylän poikki Riipilän pohjoisosien metsäalueiden kautta itään. Maastollisesti sopiva paikka vihersillalle on hankkeen kohdalla. Toteutuessaan hanke estäisi ekologisten yhteyden toteuttamisen suunniteltuun paikkaan. Yhteys on seudullisesti erittäin tärkeä eikä sen sijainnille ole vaihtoehtoja. Hanke pirstoessaan yhtenäisen metsäalueen on vastoin maakuntakaavaehdotuksen seudullisesti merkittävää viheryhteyslinjausta.

Uudenmaan 4. vaihemaakuntakaava linjaa myös logistiikan kannalta tärkeän uuden seudullisen tieyhteystarpeen hankkeen pohjoispuolelle, mikä muuttaa merkittävästi maankäytön suunnittelun

lähtökohtia alueella. Tie yhdistyy Klaukkalan ohikulkutien liittymään. Väylän tarkempi sijainti sekä siihen kytkeytyvä maankäyttö määritty tarkemmin yleiskaavan päivityksen yhteydessä. Voimassa olevassa maakuntakaavassa ja Vantaan yleiskaavassa yhteys on osoitettu etelämmäksi nykyiseen Klaukkalantien liittymään siten, että se kulkee Vantaanjoen kulttuurimaiseman ja tulva-alueen poikki.

Vantaa oikeusvaikutteisessa yleiskaavassa 2007 alue on maa- ja metsätalousvaltainen alue (M). Alueelle on laadittu 2010 maakuntakaavoituksen pohjaksi yleiskaavaa täsmentävä Luoteis-Vantaan maankäyttöselvitys. Selvityksessä itäpuolinen Hämeenlinnanväylän varsi on määritelty työpaikkatoiminnoille sopivaksi. Lisäksi selvityksessä todetaan, että Riipiläntien varren asuntoalueita on mahdollista laajentaa. Vuonna 2014 vahvistuneessa Uudenmaan 2. vaihemaakuntakaavassa alue on muutettu taajamatoimintojen ja työpaikka-alueiden reservialueeksi.

Vuoden 2016 alusta on käynnistynyt yleiskaavan ajantasaisuuden arviointi, jonka pohjalta yleiskaavaa tullaan tarkistamaan. Samassa yhteydessä selvitetään maakuntakaavan muuttuneet lähtökohdat yleiskaavoitukselle alueella. Suunnittelussa on tämän alueen osalta sovitettava yhteen niin asumisen ja työpaikkojen tarpeet, kuin myös ekologiset yhteydet ja liikennejärjestelyt.

Terveydensuojeluviranomainen 4.4.2016

Lausunnossa korostetaan, että toiminnasta aiheuttava melu ei saa aiheuttaa terveyshaittaa alueen asukkaille ja melun tulee alittaa asetetut raja-arvot kaikissa kohteissa. Melulla on haitallisia vaikutuksia ihmisten terveyteen myös raja-arvot alittavissa tasoissa, joten melua tulee ehkäistä ja vähentää kaikessa hakemuksen mukaisessa toiminnassa. Hakija tulee velvoittaa melun säännölliseen mittaamiseen ja toiminnalle, mukaan lukien kuljetukset, on asetettava vuorokautiset toiminta-ajat. Arkipyhisin toimintaa ei tule sallia ja melua aiheuttava kuljetustoiminta tulee sallia arkisin vasta klo 7 alkaen.

Tärinästä ei saa aiheutua kohtuutonta haittaa lähimmissä häiriintyvissä kohteissa. Mahdollisten räjäytyksistä aiheutuvien tärinähaittojen havaitsemiseksi hakija on lupamääräyksissä velvoitettava kartoittamaan lähimpien asuinrakennusten tärinänsieto ja kunto sekä ennen toiminnan alkamista että toiminnan päätyttyä.

Toiminnan aiheuttamasta pölystä ei saa aiheutua terveyshaittaa lähimmille häiriintyville kohteille. Toimija tulee velvoittaa aktiivisesti suorittamaan toimenpiteitä pölyhaitan torjumiseksi, myös kuljetustoiminnasta aiheutuvan pölyhaitan osalta. Tarvittaessa toiminta tulisi keskeyttää, jos torjuntatoimenpiteet eivät ole mahdollisia tai riittäviä. Lupaehdoissa tulee edellyttää jatkuvien pölynmittausten suorittamista esimerkiksi vuoden ajan kahdesta mittauspisteestä sen varmistamiseksi, että hengitettävien hiukkasten vuosi- ja vuorokausi-raja-arvot eivät ylitä.

Riipilän kylä on vesijohtoverkoston ulkopuolella. Hankkeella ei saa olla haitallista vaikutusta talousvesikaivojen veden määrään tai laatuun. Kaivojen tarkkailun tulisi olla hakemuksessa esitettyä kattavampaa, tarkkailtavia kaivoja tulisi olla enemmän ja näyttöä tulisi ottaa esitettyä tiheämmin. Hakemuksessa ei ole kerrottu, miten toimitaan, jos kaivojen veden määrän vähenee hankkeen seurauksena.

Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus 28.4.2016

Uudenmaan ELY-keskus viittaa lausunnossa maa-aineslupahakemuksesta antamaansa lausuntoon ja esittää lisäksi kannanottoja liittyen mm. meluun, pölyyn, hulevesiin suojaetäisyyksiin.

Melun osalta ELY-keskus toteaa, ettei hakemuksessa ole riittävän luotettavasti esitetty, etteivät melutasolle asetetut ohjearvot ylitä. Melun säännöllisestä tarkkailusta on annettava lupamääräyksiä ja tarkkailua on suoritettava myös lähimpien tilojen osalta.

Ilmanlaadun mittauspisteet tulee valita siten, että lähimpien asuinkeuhkojen ilmanlaatua olisi seurattavissa mahdollisimman kattavasti. Seurantapisteitä ei ole esitetty lainkaan esim. Rosbackan (4:6) ja Metsikön (4:522) tilojen ja autojen maahantuontiliikkeen suuntiin.

Hakemuksessa esitettyä hulevesien käsittelyä ELY-keskus pitää riittämättömänä. Sekä aloitusvaiheen että myöhemmän vaiheen tukitoiminta-alueelta mahdollisesti poisjohdettavat hulevedet tulee ohjata öljynerotuskaivon kautta selkeytysaltaaseen. Hulevesien käsittelyssä on otettava huomioon myös

hetkellisten rankkasateiden aiheuttamat mahdolliset ylivuodot tukitoiminta-alueelta sekä varastoalueelta mahdollisesti poisjohdettavat hulevedet. Hulevesiä ei saa käsittelemättöminä johtaa Riipilän metsän perustettavana olevalle luonnonsuojelualueelle. Selkeytysaltaaseen kerääntyneen huleveden käyttöä pölyntorjunnassa ELY-keskus pitää esimerkillisenä ja altaan sijainti on varsinkin kiviaineskuormien kastelun kannalta hyvä.

Selkeytysaltaiden ja ojaston kunnossapidosta on huolehdittava säännöllisesti. Lietteiden sijoittamisesta ei hakemuksessa ole esitetty kuitenkaan suunnitelmaa. Alueelta laskevan uoman pintavettä tulee tarkkailla ja happipitoisuus tulee lisätä analyysivalikoimaan. Näytteenotto tulisi mahdollisuuksien mukaan järjestää ennen vesien pääsyä Lamminsuonojaan.

Toiminnan sijoittumisessa tulee ottaa huomioon ns. Muraus-asetus (800/2010). Asetuksen mukaan kivenlouhimo, muu kivenlouhinta ja kivenmurskaamo on sijoitettava siten, että melua tai pölyä aiheuttavan toiminnon etäisyys asumiseen tai loma-asumiseen käytettävään rakennukseen tai sen välittömässä läheisyydessä sijaitsevaan oleskeluun tarkoitettuun piha-alueeseen tai muuhun häiriölle alttiiseen kohteeseen on vähintään 300 metriä. ELY-keskus katsoo, että esitetyssä louhinta- ja murskaustoiminnassa minimisuojaetäisyysvaatimukset eivät täyty. Hakemuksessa esitetään virheellisesti etäisyyttä koskevia vaatimuksia ja etäisyyksiä on tarkasteltu ainoastaan murskauksen osalta. Lisäksi ELY-keskus muistuttaa, että em. muraus-asetuksessa säädetään ympäristönsuojelun vähimmäisvaatimuksista, kun toimintaan on oltava ympäristölupa. Vähimmäisvaatimusten lisäksi ympäristölupaviranomainen voi tapauskohtaisesti antaa muitakin määräyksiä hankkeen ja paikallisista olosuhteista johtuen.

Varotoimenpiteinä ELY-keskus esittää selkeytysallassysteemin varustamista kahdella pumpulla yhden sijaan pumpun rikkoutumisen varalle. Kallion louhinnassa tulee huolehtia riittävän huolellisella panostuksella, ettei irti louhitun aineksen sekaan jää räjähtämättömiä räjähdysaineita, joista voi kulkea haitallisia aineita huleveden mukaan vesistöön. Mahdollisten öljy- ja polttoainevahinkojen siistimisvelvoite on asetettava koskemaan kaikenlaisia ja -kokoisia vuotoja ja "läikkymisiä". Kaluston, jota ottamisalueella käytetään, on oltava hyväkuntoista ja tämä tulee määrätä koskemaan myös kuljetuskalustoa.

Suunnitelma ja toiminta alueella ovat oltava sellaiset, että niiden perusteella saadaan täysi varmuus siitä, ettei hanke aiheuta ympäristönsuojelulain tarkoittamaa ympäristön pilaantumista eikä myöskään pohja- ja pintavesien pilaantumisen vaaraa.

Toiminnan aloittamislupahakemuksesta ELY-keskus toteaa, että hakija ei ole esittänyt ympäristönsuojelulaissa tarkoitettuja erityisiä perusteluja toiminnan aloittamiselle muutoksenhausta huolimatta.

Maa-aineslupahakemuksesta antamassaan lausunnossa ELY-keskus toteaa lisäksi muun muassa, että hakemuksessa ei ole riittävästi selvitetty kalliosinisiiven esiintymistä alueella ja louhinnan vaikutuksia kalliosinisiiven esiintymiseen. Kirjojokikorennon levähdyspaikkoja ei ole etsitty, ainoastaan lisääntymispaikkoja. Hakemuksessa ei ole myöskään riittävästi arvioitu vaikutuksia hankealueen vieressä sijaitsevaan, perustettavana olevaan luonnonsuojelualueeseen ja sen suojeluarvoihin. Liito-oravien osalta ELY-keskus katsoo, ettei hakemuksessa ole esitetty sellaista erillistä liito-oravaselvitystä, jota hakija itse on luvannut toimittaa hakemukseen liitetyn luontoselvityksen (2009) mukaisesti. Tämä koskee erityisesti ottovaihetta 2. Ottoalueen naapurikiinteistöllä sijaitsevien lähteiden luonnontilaisuus tulee selvittää ja kaivoselvitystä ELY-keskus pitää osittain puutteellisena. Maakuntakaavoituksesta on hakemusasiakirjoissa esitetty vanhaa tietoa. Maakuntakaava on otettava huomioon mm. maa-aineslain ja ympäristönsuojelulain mukaisessa suunnittelussa ja päätöksenteossa.

ELY-keskuksen liikenne- ja infrastruktuurivastuualue korostaa maa-aineslupahakemuksesta antamassaan kannanotossa, että kaiken toiminnan tulee tapahtua suoja-alueen (50 metriä) ulkopuolella. Mitään haitallisia vaikutuksia ei saa tuottaa maantielle eikä sillä kulkevalle liikenteelle. Toiminta ei saa myöskään heikentää maantien ominaisuuksia. Räjähdyksissä tulee noudattaa erityistä varovaisuutta ja huolehtia siitä, ettei aineksia kulkeudu tiealueelle. Hulevesiä ei saa johtaa maanteiden sivuojiin.

Maakuntakaava on ohjeena laadittaessa tai muutettaessa yleiskaavaa tai asemakaavaa sekä ryhdyttäessä muutoin toimenpiteisiin alueiden käytön järjestämiseksi. Alueella, jonne maa-aineslupaa ja ympäristölupaa haetaan, ovat voimassa Uudenmaan maakuntakaava, Uudenmaan 1. vaihemaakuntakaava ja Uudenmaan 2. vaihemaakuntakaava.

Suunniteltu ottoalue sijaitsee lainvoimaisen Uudenmaan 2. vaihemaakuntakaavan taajamatoimintojen alueella. Suunniteltu ottotoiminta ei ole lähtökohdiltaan ristiriidassa maakuntakaavan tavoitteellisen maankäytön kanssa. Alueen siirtymiseen taajamatoimintojen alueeksi voi liittyä myös maa-ainesten ottoa, jos maa-aineslain mukaiset luvan myöntämisedellytykset täyttyvät. Ottoalueen suunnitelluksi jälkikäyttöksi esitetään metsätaloutta. Jälkihoito on maakuntakaavan näkökulmasta nähtävä ensisijaisesti maiseman- ja ympäristönhoidollisena ratkaisuna, ei niinkään tavoitteena muodostaa tuotannollista metsätalousmaata.

Voimassa olevassa maakuntakaavassa ottoalueen eteläpuolella sijaitseva Riiipilän vanha metsä on suojelualue. Kaavan toteutuminen edellyttää, että suojelualue säilyy eikä ottotoiminnasta aiheudu suojeluedellytysten heikkenemistä. Välittömästi moottoritiehen rajoittuva tieyhteyden vaatima alue voidaan suojelun toteuttamisessa ottaa huomioon ympäristöministeriön vuonna 2011 antaman kannanoton mukaisesti.

Ottoalueen luoteispuolelle on maakuntakaavassa osoitettu viheryhteystarve, jonka sijaintia on tarkennettu ehdotusvaiheessa olevassa neljännessä vaihemaakuntakaavassa. Ehdotuksessa viheryhteys tukeutuu voimassa olevaa kaavaa selkeämmin Lamminsuon suojelualueeseen ja ulottuu maakuntakaavassakin osoitettujen estevaikutusten aiheuttamien liikenneväylien ylitse. Maakuntakaavan viheryhteys on kehittämisperiaatemerkinä ja esittämistapa kaavakartalla yleispiirteinen. Uudenmaan liiton lausunnossa kuitenkin korostetaan, että ottotoiminta ei saa estää tai vaikeuttaa viheryhteyden toteutumista ja toimimista maakunnallisena ekologisena yhteytenä. Viheryhteyden turvaaminen on varmistettava yksityiskohtaisemmalla maankäytön suunnittelulla sekä maa-aineslain ja ympäristönsuojelulain mukaisen lupaharkinnan yhteydessä.

Lupaharkinnassa ja lupamääräyksissä on kiinnitettävä erityistä huomiota asukkaille ja ympäristölle aiheutuvien melu-, pöly- ja muiden haitallisten vaikutusten ennaltaehkäisyyn ja vaikutusten saamiseksi mahdollisimman vähäisiksi. Maa-ainesten oton ja ennen aiottuun lopputilanteeseen pääsemistä tarvittavien täyttöjen aiheuttama rekkaliikenne ei saa häiritä alueen elinkeinotoimintaa, asumista tai vapaa-ajan asumista.

Voimassa olevissa maakuntakaavoissa ei ole osoitettu suunnitellulle ottoalueelle sellaisia kaavamerkintöjä tai kaavamääräyksiä, jotka ovat lähtökohdiltaan ristiriidassa maa-aineslaissa tai ympäristönsuojelulaissa säädettyjen lupaedellytysten kanssa. Uudenmaan liitto katsoo kuitenkin, että vaikka maa-ainesten otto sinällään ei ole maakuntakaavojen vastaista, se voi vaarantaa alueen muuttamisen taajamatoimintojen alueeksi, luonnonsuojelualueiden ja viheryhteyksien toteutumisen sekä lähialueen asukkaiden turvallisen elinympäristön.

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta 8.3.2016

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunta edellyttää lausunnossaan, että tärinämittauksia ja talousvesikaivojen tarkkailua tehdään myös Nurmijärven kunnan alueella ottoalueen luoteispuolella sijaitsevilla asuinkiinteistöillä. Lisäksi viitataan kivenlouhimojen, muun kivenlouhinnan ja kivenmurskaamojen ympäristönsuojelusta annetussa valtioneuvoston asetuksessa (800/2010) säädettyyn 300 metrin suojaetäisyyteen asuinkiinteistöihin. Toiminnan rajaaminen asetuksen mukaiseksi saattaa vaikuttaa muihin ympäristönsuojelutoimenpiteisiin.

Nurmijärven kunta 29.3.2016

Nurmijärven kunnan lausunnossa todetaan, että valtuusto on hyväksynyt Klaukkalan osayleiskaavan 27.1.2016 § 6. Kaava ei ole lainvoimainen, mm. viheryhteystarpeista on valittu. Osayleiskaavassa on esitetty maakunnallisesti merkittävä ekologinen yhteys Luhtajoelta kohti Lamminsuon luonnonsuojelualue. Yhteys jatkuu Vantaan puolella louhinta-alueen länsireunaa pitkin. Moottoritien ali on mahdollista mennä Lamminsuontietä pitkin ja työmaaliikenne tulee olennaisesti vaikuttamaan yhteyden käyttämisestä etenkin, kun toiminta-ajat ovat pitkät ulottuen myös hämärän

aikaan. Hakemuksen mukainen louhinta-alue kaventaa ekologisen yhteyden ja katkaisee metsäisen yhteyden.

Hankkeen YVA-selostuksesta annetuissa lausunnoissa esitettyjä monia täydennyksiä ja virheellisyyksiä ei ole korjattu hakemuksessa. Tällaisia ovat muun muassa pohjavesivaikutusten hallinta, vaikutukset Nurmijärven puolella sijaitsevan hevostallin toimintaan sekä luontoselvityksen päivitys.

Nurmijärven Lammintiellä ja Syväojan kohdalla on asuinkiinteistöjä, joiden kaivot tulee ottaa mukaan pohjavesitarkkailuun. Talousvesikaivojen laatu ja antoisuus eivät saa muuttua, koska liittyminen vesihuoltoverkostoon ei ole mahdollista. Myös tärinämittaukset tulee ulottaa Nurmijärven puolen asutukseen. Asutukselle ei saa aiheuttaa kohtuutonta räsytystä, esimerkiksi tärinää, melua tai viihtyisyyden vähenemistä.

Lausunnossa on lisäksi mainittu, että louhinta-alueen pohjoispuolella Nurmijärven kunnan alueella on Ruduksen Mäntymäen louhinta-alue, joka aiheuttaa haittoja varsin etäällä. Hankkeiden yhteisvaikutuksia tulee arvioida, jotta melun, pölyn ja tärinän aiheuttama rasitus ei muodostu kohtuuttomaksi.

ELTEL Networks Oy (Nurmijärven Sähköverkko Oy) 5.2.2016

Lausunnossa todetaan, että ottoalueen ja pintamaista rakennettavan suojavallin lähin osa sijaitsee johtoalueen ulkopuolella. Voimajohto sijoittuu ottoalueen ja suojavallin väliin. Suunnitelmissa ei ole merkitty tietä tai työskentelyaluetta suojavallille. Suunnitelmien tarkentuessa tulee pyytää lausunto, mikäli johtokadulle suunnitellaan tietä, rakenteita, liikkumista tai kaivua. Luiskat tulee suunnitella ja rakentaa niin, etteivät ne voi missään tilanteessa sortua vaarallisen lähelle voimajohtopylväitä eikä vettä kerry kolmea metriä lähemmäksi pylvään maanpäällistä rakennetta. Räjätyskohteet on suojattava niin hyvin, ettei johtoon pääse sinkoutumaan kiviä, koska johtimet ja eristimet vaurioituvat hyvin herkästi.

Muistutukset ja mielipiteet

Hakemuksesta on jätetty 440 muistutusta tai mielipidettä. Suurin osa oli yksityisiltä henkilöiltä sekä hakemusalueen ympäristöstä että muualta Vantaalta ja Suomesta. Yhdistyksistä muistutuksen jättivät asukasyhdistykset yhteisesti, Keimolan omakotiyhdistys, Metsärinteen tiekunta, Suomen luonnonsuojeluliitto sekä Nurmijärven luonto ry.

Yhtä lukuun ottamatta muistutukset ja mielipiteet olivat hakemusta vastustavia. Puoltavassa mielipiteessä kannatetaan hanketta, joka edesauttaa Suomen yhteiskunnan paranemista. Teiden ja asuntojen rakentaminen tulee kalliiksi, kun kiveä ei voi louhia läheltä sitä paikka, missä yhteiskunta kehittyy voimakkaimmin.

76 mielipiteessä vastustetaan kivilouhoshanketta ja kivenmurskaamoa tai pelkkää kivilouhoshanketta sekä vaaditaan lupahakemuksen hylkäämistä maa-aineslain 3 §:n 1 momentissa mainittujen rajoitteiden takia. Vaatimusten perusteeksi ei ole esitetty yksilöityjä perusteita. Lupahakemuksia vastustetaan em. pykälään vedoten myös erikseen tai muistutusten liitteinä toimitetuissa nimilistoissa.

190 muistutuksessa/mielipiteessä vastustetaan kivilouhoshanketta ja vaaditaan lupahakemuksen hylkäämistä maa-aineslain 3 §:n 1 momentissa mainittujen rajoitteiden takia. Perusteluina mainitaan vakimuotoisesti, että hankkeella olisi laajalle ulottuvia vahingollisia muutoksia luonnonolosuhteisiin. Viherväylän katkaiseva avokivilouhos tuhoaisi pääkaupunkiseudun viherkehän ja Uudenmaan maakunnallisen viherväylän ja laajemman ekologisen käytävän. Lisäksi kaunis maisemakuva turmeltuisi ja alueen erikoiset luonnonesiintymät ja suojelluille lajeille sopivat elinympäristöt häviäisivät.

Kaikista yksityishenkilöiden jättämissä muistutuksista noin 330 muistutuksessa vedottiin luontoarvoihin, 300 muistutuksessa viherväylään ja maisemavaikutuksiin. Noin 80 muistutuksessa oltiin huolissaan melusta, 70:ssä pölystä, 60:ssä kaivoista tai pohjavedestä, 50:ssä liikenteestä tai virkistyskäytön heikkenemisestä, 40:ssä kiinteistöjen arvon laskusta, 15:ssä elinkeinotoiminnan vaikeutumisesta. Kaavan vastaisena hanketta pidettiin 20 muistutuksessa. Kymmenkunta muistuttajaa ilmoitti mielipiteenään, ettei uusille louhoksille ole tarvetta.

Asukasyhdistysten yhteinen muistutus

Syväojan Omakotiyhdistys ry, Reunan Omakotiyhdistys ry, Seutulan Kyläyhdistys ry, Männikköläiset ry, Keimolan Omakotiyhdistys ry, Metsäkylän ja Lammintien asukkaat, Toivola-Seura ry sekä Lepomäentien tiehoitokunta ovat jättäneet yhteisen muistutuksen, jossa vaaditaan lupahakemuksen hylkäämistä. Muistutuksen liitteeksi asukasyhdistykset toimittivat mm. lepakko- ja kirjojokikorentoselvityksen sekä havaintoja eläinten reiteistä.

Muistuttajien mukaan hanke on perusteeton ja jyrkässä ristiriidassa mm. kaavoituksen, maaineslain, arvokkaan luonnon, alueen luonnonsuojelualueiden ja satojen talojen ja vuosisataisen asutuksen kanssa. Kyseessä on yhden yhtiön liiketoiminta-aie, josta olisi pelkkää haittaa kaikille muille. Luoteis-Vantaalla tulee tulevaisuudessa asumaan huomattava määrä ihmisiä sekä omakotitaloissa että radan varren kerrostaloissa. Valtavan ja pitkäkestoisen hankkeen vaikutukset olisivat toteutuessaan peruuttamattomia ja sitoisivat vuosikymmeniä alueen tulevaa maankäyttöä. Louhos tekisi Riipilästä melualueen ja kivipölyä olisi vuosikymmeniä aamukuudesta iltakymmeneen. Melu, pöly ja tärinä tulisivat muuttamaan erityisesti lähiasukkaiden elämän piinalliseksi ja aiheuttaisi terveysvaikutuksia. Louhoksen aiheuttama melu olisi luonteeltaan liikennemelua huomattavasti haitallisempaa. Melu ja tärinä vaikuttavat kilometrien säteellä. Hankkeella olisi pitkäaikaiset sosiaaliset ja taloudelliset vaikutukset alueen asukkaille ja lupaprosessi on jo laskenut talojen arvoa. Toiminnasta aiheutuva liikenne lisää paikallisia päästöjä moninkertaiseksi ja saastuttavat alueen ja seudun luontokohteet.

Valuma-alueiden muutokset ja pintojen korkeusmuutokset ovat dramaattisia ja niiden vaikutukset on vääristelty ja vähätelty. Pitkäkestoinen ja syvälle kallioperään ulottuva louhintatoiminta vaikuttaa myös pohjavesien virtauksiin ja veden laatuun. Pahimmillaan useiden alueella olevien porakaivojen vesi saattaa pilaantua kulkeumista tai virtausten muuttuessa ja vedensaanti saattaa kokonaan estyä.

Hanke on kaavoituksenvastainen ja estäisi alueiden käyttöä kaavoituksessa varattuun tarkoitukseen. Hanke ei saa ohjata kaavoitusta eikä hoitaa "kaavoitusta" yhteiskunnan puolesta. Maakuntakaavoituksessa alue on keskellä maakunnallista viherväylää ja viheryhteyttä, sitä ei ole varattu kivenottoalueeksi. Yleiskaavassa alue on maa- ja metsätalousaluetta eikä hankkeessa ole kyse metsätilanhoidosta. Yleiskaavassa aivan alueen vieressä kulkee myös ratsastusreitti. Ympärillä on luonnonsuojelualueita, runsaasti asutusta, viljelystä, metsänhoitoa, liiketoimintoja, ja muita toimintoja, joiden laillista kaavanmukaista käyttöä kaavoissa varattuihin tarkoituksiin hanke estäisi ja vaikeuttaisi.

Hakemuksen hylkäämisvaatimusta muistuttajat perustelevat myös sillä, että hanke on pääosin valtioneuvoston asetuksen 800/2010 vastainen. Asetuksen 2 momentin mukaan kivenlouhimo, muu kivenlouhinta ja kivenmurskaamo on lisäksi sijoitettava siten, että melua tai pölyä aiheuttavan toiminnon etäisyys asumiseen tai loma-asumiseen käytettävään rakennukseen tai sen välittömässä läheisyydessä sijaitsevaan oleskeluun tarkoitettuun piha-alueeseen tai muuhun häiriölle alttiiseen kohteeseen on vähintään 300 metriä. Lähimmältä piha-alueelta on vain 25 m louhosalueelle ja myös heti itäpuolella oleva talo on asuinkäytössä. Muistuttajien mukaan Lamminsuon suojelualue, yleiskaavan ratsastusreitti ja Riipilän metsä voidaan katsoa myös häiriölle alttiiksi alueeksi, johon kuhunkin etäisyyttä tulee jäädä vähintään 400 metriä. Kaikki nämä suojaetäisyydet huomioiden suunniteltu ottoalue olisi alle 2,2 hehtaaria eikä tällaisen pienen ottoalueen perustaminen olisi kestävän kehityksen mukaista.

Suunniteltu toiminta on YSL 49.1 §:n kohdan 2 vastainen. Riipilän metsän luonnonsuojelualue/Vanhon metsien suojeluohjelmaan kuuluneen Riipilän metsän (AMO010348) luonnonarvot on esitetty Uudenmaan ELY-keskuksen luonnonsuojelualueen rauhoitus päätöksessä. Vaikka osa luonnonarvoista (vanhaa metsää) on hävitetty, useat suojelupäätöksen mukaiset luonnonarvot ovat edelleen olemassa. Alue on suoraan maakunnallisella viherväylällä ja tärkeä eläinten kulkureitti, jopa suurpetojen kuten rauhoitettujen ilvesten reitistöä. Myös ilves on EU:n luontodirektiivin IV-liitteen tarkasti suojelama laji ja sen levähdys- ja elinpaikkojen hävittäminen on kiellettyä. Ilveshavaintoja on muistuttajien mukaan myös Köningstedtin vuoren hankealueella.

Louhinnan myötä luonnontilaiset valumat Riipilän metsään ja sillä olevaan puroon poistuvat. Louhosalueen pohjalle kertyvät vedet johdetaan pois lounaiskulmasta Lamminsuon suojelualueelle. Muutoksen seurauksen Riipilän suojellun metsäalueen ekologia lähtee muuttumaan nopeasti ja sen suojeltavat arvot häviävät lopullisesti. Nitraattipitoisten vesien johtaminen Lamminsuonojaan johtaa

sen rehevöitymiseen ja hidastaa ojan yläpuolista virtausta. Seurauksena voi olla myös ojan tulviminen. Vesitasapainon muuttuminen voi johtaa Lamminsuon suojelualueen ekologian muuttumiseen, suojeluarvojen ja eliölajien menestysedellytysten katoamiseen. Vaikutukset ovat ympäristönsuojelulain 49.1 § 2-kohdassa kiellettyjä seuraamuksia ja luonnonsuojelulain 6 luvussa säädetyn eliölajien suojelun vastaisia.

Louhinta tulisi aiheuttamaan alueen kalliopohjaveteen merkittäviä virtaussuunnan muutoksia ja virtausmuutokset voisivat kuivattaa Rosbackan tilalla olevat luonnontilaiset lähteet. Toiminta on näiltä osin YSL 49.1 § 3-kohdan vastaista. Toiminta on myös vastoin metsälain 10.1 § edellyttämää metsän hoitoa ja käyttöä siten, että turvataan yleiset edellytykset metsien biologisen monimuotoisuuden kannalta tärkeiden elinympäristöjen säilyminen. Metsälain 10.2 § 1-kohdan mukaan lähteiden lähiympäristöt kuuluvat suojelun piiriin.

Lupaa haetaan kallion louhinnalle, louheen murskaukselle sekä kiviaineksen kierrätykselle (muualta tuodun kiviaineksen murskaukselle). Hakemus kierrätystoiminnalle tarkoittaa käytännössä pitkäaikaisen maanjalostusalueen perustamista, jolloin alueen jälkikäyttöksi ei muodostu kaavan mukainen metsätalousalue. Toiminta ole näin ollen YSL 11.2 § 4-kohdan mukaista.

Porauksista ja räjäytyksistä aiheutuisi naapuruussuhteista annetun lain 17 §:ssä tarkoitettua kohtuutonta räsitusta mm. melun ja tärinän kautta. Vaimennetunkin poravaunun melu lähimmän uuden asuinrakennuksen pihalla tulisi olemaan noin 61 dBA, mikä ylittää sallitun arvon 55 dBA. Vaimennetun poravaunun melu nykyisen loma-asuinkäytössä olevan päärakennuksen kohdalla tulisi olemaan 58 dBA, mikä ylittää sekin merkille pantavasti sallitun arvon 45 dBA. Muistutuksessa on kyseenalaistettu myös mm. räjähdysainemäärien, liikennemäärien ja pölypäästöjen laskelmat.

Muistuttajat huomauttavat, että lupahakemus ei sisällä kaikkia ympäristönsuojeluasetuksen 713/2014 3-6 §:ssä edellyttämiä tietoja. Toisaalta hakemus sisältää virheitä ja vääristeltyä tietoa. Muistutuksessa esitetään myös kritiikkiä YVA-selostuksesta, johon lupahakemuksessa usein viitataan.

Täytöntöönpanolupaa ympäristölupahakemuksen tarkoittamalle kivenlouhinnalle ei voida myöntää, koska edellytyksiä lainmukaiselle maa-ainesten ottotoiminnallekaan ei ole. Täytöntöönpano-oikeuden myöntäminen on mahdollista YSL 199 §:n mukaan, jos esitetään perusteltu syy eikä täytöntöönpano tee muutoksenhakua hyödyttömäksi. Kumpikaan näistä täytöntöönpanon edellytyksistä ei muistuttajien mukaan täyty. Liiketaloudelliset näkökohdat eivät ole soveltuva peruste ja kiviaineksia on pääkaupunkiseudulla jo ennestään riittävästi saatavissa.

Keimolan omakotiyhdistys

Yhdistyksen muistutuksen mukaan kivilouhos merkitsisi asukkaille täydellistä lähiympäristön muutosta ja lähimmille taloille merkittävää ympäristöhaittaa. Louhoksen viereinen metsä tuhoutuisi kivipölyyn ja kivilouhoksen vedet valuisivat Lamminsuon suojelualueelle. Luoteis-Vantaan metsämaat ja Seutulan peltomaisemat muodostavat vantaalaisille merkittävän lähivirkistysalueen. Yhdistys pitää alueelta tehtyä, hakijan maksamaa ympäristövaikutusten arviointia puolueellisena sekä kritisoi hankkeen perusteita ja tuloksia. Suunniteltu louhosalue kolmen luonnonsuojelualueen keskellä on oleellinen osa viherkehää. Jälkikäytöstä todetaan, että jyrkkäreunaiset louhokset eivät sovellu muuhun käyttöön kuin ankeiksi työpaikka-alueiksi. Hanke sitoo tulevaa maankäyttöä. Kanjonimaisesta lopputilanteesta ei voi saada enää maa- ja metsätalouteen soveltuvaa aluetta. Muistutuksessa esitetään myös, että kaupunki määräisi alueelle viiden vuoden toimenpidekiellon yleiskaavan laatimista varten.

Metsärinteen tiekunta

Toiminnan sijoittamisessa on otettava huomioon oikeusvaikutteisessa kaavassa osoitettu käyttötarkoitus ja aluetta koskevat määräykset. Alue on keskellä Uudenmaan viherväylää, luonnonsuojelualueita ja satojen ihmisten koteja. Ympäristövaikutusten arviointia tiekunta ei pidä luotettavana. Tiekuntaa huolestaa melun, pölyn, pohjavesien ja kauniin monimuotoisen luonnon tuhoamisen lisäksi myös kiinteistöjen arvon laskeminen sekä alueen tulevan kehityksen pysähtyminen.

Suomen luonnonsuojeluliitto, Uudenmaan piiri

Louhinta kohdistuisi alueelle, joka on oikeusvaikutteisessa yleiskaavassa maa- ja metsätalousaluetta. Länsi- ja luoteisosassa louhinta kohdistuisi kallioharjanteen reunoihin, jotka jyrkkinä rinteinä ovat hallitsevia ja maisemallisesti näyttäviä elementtejä Hämeenlinnanväylältä harjanteen suuntaan avautuvassa maisemassa. Toteutuessaan louhos katkaisisi ainoan metsäekologisen viherytteen Nuuskion-Vestran suunnalta ja Keski-Uudenmaan metsäisten luonnon ydinalueiden välillä. Supistettunakin se heikentäisi yhteyden toimintaa merkittävästi. Louhos leikkaisi pois noin puolet Riipilän metsän suojelualueen valuma-alueesta tuhoten myös alueella olevien kahden metsälain 10 §:n mukaisen kosteikko-/vesiluontotyyppin vesitalouden. Koningstedtinvuoren asemaa yleiskaavassa ei tule arvioida pelkästään maa- ja metsätalousalueena vaan myös osana metsäekologista viherytettä. Muistutuksessa pidetään Lemminkäisen teettämiä luontoselvityksiä puutteellisina.

Nurmijärven luonto ry

Kallionlouhinta on suunnattava maakuntakaavan osoittamille alueille, joilla sijaitsee merkittäviä kiviainesvarantoja. Hanke rikkoo Nurmijärven ja Vantaan välistä luonnon ydinaluetta sekä vaarantaa maakunnallisen ekologisen yhteyden. Lisäksi se huonontaa erityisiä luonnonolosuhteita läheisillä luonnonsuojelualueilla. Riipilän vanhan metsän (AMO010348) alueella on liito-oraville soveltuvaa elinympäristöä (luokka 1). Liito-oravien lisääntymis- ja levähdyspaikat ovat käytännössä aina arvioituja laajempia kuin mitä yksittäisten vuosikohtaisten havaintojen avulla voidaan määritellä ja lajin kulkuyhteydet ovat oikeuskäytännön mukaan suojeltuja esiintymisalueiden pirstoutumiselta. Faunatican vuonna 2015 tekemän luontoselvityksen mukaan Riipilän vanhan metsän alueella on lisäksi mm. huomattavan arvokas haapavaltainen kuiva keskiravinteinen lehto, joka on valtakunnallisesti erittäin uhanalainen (EN) luontotyyppi sekä alueen halki kulkee luonnontilainen noro. Alue on metsälain 10 § (lehtokorvet, rehevät lehtolaikut; norojen välittömät lähiympäristöt) ja vesilain 2 luvun 11 § (luonnontilainen uoma/noro) mukainen luonnon monimuotoisuuden kannalta erityisen tärkeä elinympäristö. Muistutuksessa viitataan myös valtioneuvoston joulukuussa 2012 antamaan periaatepäätökseen, jonka päätavoite on pysäyttää luonnon monimuotoisuuden heikkeneminen sekä edistää luonnonvarojen kestäväää käyttöä.

Harri Vasander

Suometsätieteen professori Vasander on antanut lausunnon hankkeen vaikutuksesta Lamminsuon luonnonsuojelualueeseen. Lamminsuon erilaisine korpineen on arvokas kokonaisuus, jolle kohdistuvia vaikutuksia on hakemuksessa vähätelty. Hanke hulevesineen ja kiintoaineineen vaikuttaa suon kasvillisuuteen ja eläimistöön. Vaikutusten arvioinnissa tulisi ottaa huomioon myös Nurmijärven Mäyränkallion mahdollinen louhinta hulevesineen. Kaksi kertaa vuodessa otettava vesinäyte ei anna todellista kuvaa päästöistä, koska vuodenaikaisvaihtelujen merkitys on suuri. Lamminsuon tulviessa mahdollistuisi kiintoaineiden, niihin sitoutuneiden yhdisteiden sekä veteen liuenneiden yhdisteiden leviäminen Lamminsuolle, mikä muuttaisi arvokkaan suokasvillisuuden tavanomaiseksi rantojen ja ojanvarsien kasvillisuudeksi. Hakemuksen mukaan ammoniutypen nousu olisi Lamminsuonjossa huomattava, mutta vaikutusten ei arvioida olevan merkittäviä. Muistuttajan mukaan vaikutukset Lamminsuon luonnonsuojelualueelle estävät hankkeen hyväksymisen luonnonsuojelulain, ympäristönsuojelulain ja maa-aineslain vastaisena.

SE Mäkinen Logistics Oy

SE Mäkinen Logistics Oy:n muistutuksessa mainitaan, että autologiikkakeskus on toiminut Lamminsuontie 1:ssä vuodesta 2009 lähtien. Toiminnan oleellinen osa on uusien autojen varastointi tontilla. Autojen varastointi on toteutettava siten, ettei niiden maalipinta missään vaiheessa ole alttiina vaurioille. Erittäin haitallista on varsinkin kivipöly. Lähialueille ei tulisi sallia minkäänlaista kivipölyn leijumista aiheuttavaa louhinta- ja murskaustoimintaa. Hiekkapintaisen Lamminsuontien kautta kulkeva raskas liikenne lisäisi pölyhaittoja ja vähentäisi liikenneturvallisuutta.

Hakijan kuuleminen ja vastine

Hakijaa on kuultu 30.6.2016. Hakija on antanut lausuntoihin ja muistutuksiin 26.8.2016 päivätyn vastineen, jossa todetaan muun muassa seuraavaa.

Luvan myöntämisen edellytykset

Ympäristölupahakemusta on täydennetty YVA:n jälkeen kirjokorentoselvityksellä 2010, linnustoselvityksellä 2011, lahopuu- ja kasvillisuuskuviointiselvityksellä 2011, täydennyksellä 2012 ja

itse hakemus on päivitetty 22.12.2015. Lupahakemusten suunnitelmapiirroksat on päivitetty 25.8.2016.

Alueelle tulee tilan salliessa kiinteä murskauslaitos, joka toimisi verkkovirralla. Mahdollisesti alueella voi olla kaksi murskauslaitosta yhtä aikaa, kiinteä ja siirrettävä. Betonin vastaanotolle ja murskaukselle ei haeta lupaa. Alueelle vastaanotettavat ylijäämälouhekuormat tarkistetaan silmämääräisesti ja ohjataan niille alueella varattuun paikkaan ennen murskausta.

Toiminnan sijoituspaikkaa valitessa on otettu huomioon ympäristönsuojelulain 11 §, eikä toiminnan sijoittaminen ole ympäristönsuojelulain vastaista. Toiminnalle on olemassa ympäristönsuojelulain 49 §:n mukaiset luvan myöntämisen edellytykset, eikä toiminnasta aiheudu sellaista 5 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua seurausta tai sen vaaraa; mikä ei olisi lupamääräyksen hallittavissa.

Hakijan mielestä tilan Rosbacka lähteiköt eivät täytä metsälaissa tarkoitetun luonnontilaisen tai luonnontilaisen kaltaisen kohteen määritelmää. Ottotoiminnan aiheuttamat vaikutukset on todettu vähäisiksi, sillä ottotoiminta ei merkittävästi muuta lähteiden valuma-aluetta. Toiminta-alueelta ei johdeta hulevesiä lähteiden suuntaan.

Hankkeen sijainti ja kaavoitus

Toisin kuin muistutuksissa annetaan ymmärtää, valtioneuvoston asetus (800/2010) 3 § sallii kivenmurskaamon sijoittamisen myös alle 300 metrin päähän häiriölle alttiista kohteesta, jos voidaan luotettavasti ja ympäristöviranomaisen hyväksymällä tavalla osoittaa, että toiminta ei ylitä valtioneuvoston päätöksessä (993/1992) säädettyjä ulkomelun ohjearvoja.

Hankealue sijaitsee noin 160 metrin päässä Lamminsuon luonnonsuojelualueesta, ja hankealueen ja luonnonsuojelualueen väliin jää moottoritie. YVA-selostuksessa on arvioitu, että hankkeen toteuttamisella tässä laajuudessa ei ole vaikutusta Lamminsuon luonnonsuojelualueen luonnontilaan.

Hankealueelta tulevia hulevesiä ei ohjata suoraan Lamminsuonojaan vaan toiminta-alueelle rakennetaan selkeytysallas, joka varustetaan myös öljynerottimella. Lisäksi louhoksen pohjalle jää murskekerros (1-2 metriä), johon kertyvän veden kiintoaineet selkeytyvät siinä.

Muistutuksessa esitetty kosteikkoesimerkki ei sovellu nyt luvitettavaan hankkeeseen, koska esitetty seuranta on tehty kosteikossa, joka oli rakennettu nimenomaan sitomaan peltoalueelta tulleita hulevesien kiintoaineita. Tässä hankkeessa ei Lamminsuota käytetä kiintoaineiden sidontaan, vaan se suoritetaan varsinaisella toiminta-alueella sijaitsevalla selkeytysaltaalla. Lupamääräyksiä määritettäessä on myös muistettava, etteivät ne ole kohtuuttomia hankekokonaisuuteen verrattuna. Toimenpiteiden pitää olla toteuttamiskelpoisia, eivätkä ne saa aiheuttaa kohtuuttomia kustannuksia.

Suojeltavaksi ehdotettua Riipilän vanhaa metsää on käsitelty voimakkaasti metsänhoidollisin toimin, eikä sitä enää voida pitää vanhana metsänä. Metsää on hakattu vuosina 1995 ja 2008, eikä Riipilän vanhan metsän periaatepäätöksen mukaisia suojeluarvoja alueella enää ole. Ottamistoiminta ei ulotu Riipilän metsään.

Alueen virkistyskäyttö perustuu jokamiehenoikeuksiin, joille ei ole varsinaista oikeudellista perustetta. Jos maanomistaja ottaa alueen muuhun käyttöön, rajoittaa se silloin jokamiehenoikeuksia kyseisellä alueella. Alueen virkistyskäyttö estyy ainoastaan ottoalueelta, lähialueilla virkistyskäyttö on edelleen mahdollista. Metsästysoikeus on ainoastaan maanomistajalla ja hän voi sallia tai kieltää muilta metsästyksen omistamallaan maalla.

Muistutuksissa on ilmaistu huoli Riipiläntien liikenteen kasvusta. Liikennettä ei ole kuitenkaan tarkoitus ohjata Riipiläntien suuntaan, vaan alueelle rakennetaan tieoikeuden mukainen liittymä Lamminsuontielle, johon hakijalla on myös tieoikeus.

Rikotus

Hakija on hakenut päivitettyssä ympäristölupahakemuksessa rikotukselle ns. muraus-asetuksen sallimia toiminta-aikoja maanantaista perjantaihin 8-18.

Louhinnan vaikutukset

Muistutuksissa esitetään, että toiminta on naapuruussuhdelain 17.1 §:n vastainen. Hakija huomauttaa, että toiminta ei aiheuta kohtuutonta rasitusta lähialueen asukkaille, eikä sellaisia vaikutuksia, mitkä eivät olisi lupamääräyksen hallittavissa.

Ottoalueen läheisyydessä on suoritettu ympäristömelumittauksia syksyllä 2010, tarkoituksena selvittää alueen vallitseva melutaso ennen toiminnan aloittamista. Mittausten toistamisella aloittamisen jälkeen voidaan todentaa toiminnan todellinen vaikutus melutasoon.

Räjäytyksistä todetaan, että ennen louhintatöiden aloitusta tehdään louhinnan riskianalyysi, jossa kartoitetaan lähimmät häiriöille alttiit kohteet. Samalla harkitaan mahdollisten tärinämittareiden sijoituspaikat. Ennen louhintatyön aloittamista laaditaan turvallisuus- ja räjäytysuunnitelmat. Räjäytysten aiheuttamaa tärinää vähennetään optimoimalla käytettävä räjähdelainemäärä mahdollisimman pieneksi. Räjähdelaimeita ei varastoida alueella, vaan ne tuodaan paikalle erikseen ennen kutakin räjäytyskertaa. Kallio- ja maaperässä välittyvä tärinä vaimenee erittäin voimakkaasti etäisyyden myötä, ilmaitse välittyvät ääni- ja ilmanpainevaikutukset ulottuvat etäämmälle.

Aistinvaraiseen arvioinnin pohjalta syntyvät päätelmät ovat seurausta räjäytysten ääni- ja ilmanpaineilmiöiden aiheuttamista epämiellyttävistä tuntemuksista, epäsuorista havainnoista kuten ikkunoiden ja seinäpintojen värähtelyistä ja niiden mahdollisista seurannaisilmiöistä, astiakaapista kuuluvista kilinöistä yms. Räjäytyksistä voidaan tehdä havaintoja jopa 1-2 km etäisyydellä louhintakohteesta. Näin suurella etäisyydellä tehtävät havainnot kuitenkin liittyvät poikkeuksesta vain ilmaitse välittyviin ilmiöihin, vaikka voivat virheellisen päättelyn kautta tulla arvioiduiksi maaperän tärähdyksenä.

Vastine lausuntojen osalta

Vantaan kaupunkisuunnittelulautakunnan lausuntoon hakija huomauttaa, että nyt haettu toiminta ei ole ristiriidassa voimassa olevan maakuntakaavoituksen kanssa eikä 4. maakuntakaavaehdotuksen kanssa.

Terveydensuojeluviranomaiseen lausuntoon hakija vastaa, että alueella ei toimita arkipyhinä, ja viittaa lisäksi edellä mainittuun.

ELTEL Networks Oy:in lausuntoon hakija vastaa ottavansa huomioon lausunnossa esitetyn ja rakentaa luiskat siten, etteivät ne pääse sortumaan liian lähelle voimajohtopylväitä. Maanpintaa ei muokata siten, että vesi kertyisi pylväiden lähistölle. Räjäytyksissä noudatetaan turvallisuus- ja räjäytysuunnitelmia sekä räjäytysalan normeja.

Nurmijärven kunnan lausunnosta hakija toteaa, että pohjavesivaikutuksia on käsitelty ympäristölupahakemuksen täydennyksen yhteydessä. Alueelle on tehty pohja- ja pintaveden tarkkailusuunnitelma. Normaalilla toiminnalla ei ole vaikutuksia pohjaveden laatuun. Ruduksen Mäntymäen toiminta-alue sijaitsee noin 3,5 kilometrin päässä nyt haettavasta maa-ainesten ottoalueesta. Hakemuksen mukainen toiminta ei aiheuta kohtuutonta rasitusta Nurmijärven kunnan puoliselle asutukselle, joka jää vähintään 700 metrin päähän alueesta. Voimassa olevissa maakuntakaavoissa ei ole sellaisia määräyksiä, jotka estäisivät maa-ainesten ottotoiminnan.

Uudenmaan ELY-keskuksen lausunnossa mainitut kaivot kahdelta tilalta voidaan selvittää ja lisätä pohja- ja pintavesien tarkkailusuunnitelmaan. Myös pintavesien tarkkailu alueelta laskevasta uomasta voidaan lisätä tarkkailuun ja happi analyysivalikoimaan. Kirjojokikorentoselvityksessä todetaan, että *"Sudenkorentojen osalta levähdyspaikkojen suojeleminen on käytännössä mahdotonta, sillä yksilöitä voidaan tavata metsäautoteillä, pihoissa, teollisuusalueilla sekä niityillä ja peltojen reunamilla. Lisäksi hyvät saalistelupaikat vaihtelevat eri päivinä tuulen ja auringon mukaan."* Kalliosinisiivelle soveltuvat ravintokasvit on kartoitettu alueella. Päivitettyihin suunnitelmapiirustuksiin on rajattu kallion laella sijaitsevat isomaksaruohoesiintymät pois ottoalueesta, jotta kalliosinisiivellä on mahdollisuus ravinnon saantiin.

Toiminta sijoitetaan siten, että se ei ulotu maantien suoja-alueelle (50 m). Hulevesiä ei johdeta maanteiden sivuojiin, eikä niitä johdeta pois käsittelemättöminä alueelta. Mikäli maantielle kulkeutuu maa-aineksia, käydään ne puhdistamassa.

Riipilän alueen pölyn taustapitoisuuksia on mitattu maaliskuusta syyskuuhun vuonna 2011 logistiikkakeskuksen katolla. Näin ollen toiminnan ollessa käynnissä, voidaan osoittaa mikä on kiviainestoiminnan vaikutus leijuvan pölyn määrään. Vastaavasti alueen melutasoja on mitattu pitkäaikaismittauksena marras-joulukuussa 2010. Toistamalla mittaukset toiminnan käynnistyttyä, saadaan toiminnan vaikutus melutasoon todennettua.

Uudenmaan liiton lausunnosta hakija on eri mieltä siitä, että toiminta voisi vaarantaa alueen muuttamisen taajamatoimintojen alueeksi, luonnonsuojelualueiden ja viheryhteysklien toteutumisen sekä lähialueen asukkaiden turvallisen elinympäristön.

Keski-Uudenmaan ympäristölautakunnan lausunnon osalta hakija viittaa vastineensa muihin kohtiin.

RATKAISU

Ympäristölautakunta hylkää Lemminkäinen Infra Oy:n ympäristönsuojelulain 28 §:n mukaisen ympäristölupahakemuksen, joka koskee kallion louhintaa, louheen murskausta sekä kiviaineksen kierrätystä Riipilän kylässä tiloilla Kumpula 2 (92-416-4-485) ja Köningstedtinvuori (92-416-4-624).

Päätöksessä on otettu huomioon hankkeelle tehty ympäristövaikutusten arviointi siltä osin kuin arvioinnissa tarkastelluista vaikutuksista ei ole hakijan myöhemmin esittämää tai muutoin esiin tullutta uutta tietoa.

Vastaus yksilöityihin vaatimuksiin ja lausuntoihin

Lausunnoissa tai suurimmassa osassa muistutuksia ei ole esitetty sellaista, johon tulisi vastata yksilöidysti ratkaisun ollessa hylkäävä. Hakemusta puoltavan mielipiteen näkökulmat ovat sinänsä kannatettavia, mutta ympäristölupa-asiassa on tutkittava myös luvan myöntämisen edellytykset.

Toiminnan aloittaminen muutoksenhausta huolimatta

Ympäristölupahakemus on hylätty, joten aloittamislupahakemusta ei ole tarvetta käsitellä.

RATKAISUN PERUSTELUT

Ympäristönsuojelulain 41 §:n mukaan ympäristölupa myönnetään, jos toiminta täyttää ympäristönsuojelulain ja jätelain sekä niiden nojalla annettujen asetusten vaatimukset. Lupaviranomaisen on tutkittava asiassa annetut lausunnot ja tehdyt muistutukset sekä luvan myöntämisen edellytykset. Lupaviranomaisen on muutoinkin otettava huomioon mitä yleisen ja yksityisen edun turvaamiseksi säädetään. Lupa-asiaa ratkaistaessa on lisäksi noudatettava, mitä luonnonsuojelulaissa ja sen nojalla säädetään.

Ympäristönsuojelulain (86/2000) 42 §:n 1 momentin mukaan luvan myöntäminen edellyttää, ettei toiminnasta, asetettavat lupamääräykset ja toiminnan sijoituspaikka huomioon ottaen, aiheudu yksinään tai yhdessä muiden toimintojen kanssa 1) terveyshaittaa; 2) merkittävää muuta ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa; 3) YSL 7—9 §:ssä kiellettyä seurausta; 4) erityisten luonnonolosuhteiden huonontumista taikka vedenhankinnan tai yleiseltä kannalta tärkeän muun käyttömahdollisuuden vaarantumista toiminnan vaikutusalueella; 5) eräistä naapuruussuhteista annetun lain 17 §:n 1 momentissa tarkoitettua kohtuutonta rasitusta. YSL 42 §:n 2 momentin mukaan toimintaa ei saa sijoittaa asemakaavan vastaisesti ja sijoittamisessa on lisäksi noudatettava, mitä YSL 6 §:ssä säädetään.

Ympäristölupahakemus hylätään, koska toiminnasta aiheutuisi YSL 42.1 §:n kohtien 2, 4 ja 5 mukainen seuraus. Hiukkaspäästöjen osalta voisi aiheutua lisäksi YSL 42.1 §:n kohdassa 1 tarkoitettua terveyshaittaa. Lupaharkinnassa on otettu huomioon mahdollisten lupamääräysten vaikutus. Hakemuksen mukainen toiminta ei ole toteutettavissa siten, että siitä aiheutuva pilaantuminen ja pilaantumisvaara voitaisiin riittävästi ehkäistä.

Hankkeen vuonna 2010 valmistuneen YVA-arvioinnin jälkeen on louhinta-alueen eteläpuolelle sijoittuvan Riipilän vanhan metsän suojelualuevarauksen luontoarvoista saatu lisäselvitystä. Uudenmaan ELY-keskuksen kesällä 2015 teettämän selvityksen (Faunatican raportteja 9/2016) myötä perusteet alueen perustamisesta suojelualueeksi luonnonsuojelulain 24 §:n 3 momentin ja 77 §:n mukaisesti ovat tarkentuneet. Alue kuuluu valtioneuvoston vahvistamaan vanhojen metsien

suojeluohjelmaan ja siellä esiintyy mm. erittäin uhanalaista (EN) luontotyyppiä edustava haapavaltainen kuiva keskiravinteinen lehto sekä vaarantuneita (VU) luontotyypejä edustavia lehtoja, lehtokorpiä ja ruohokorpiä. Luonnonsuojelullista arvoa nostavat hyvin järeä vanha ylispuusto sekä kolopuut. Vaikka päätös ei lainvoimainen, tulee alueella todetut luontoarvot säilyttää.

Louhittava alue rajautuu lähes suoraan Riipilän metsän suojelualueeseen. Hakemuksen mukaan louhintaa olisi suojelualueen vieressä tasoon +41...+42. Suojelualueesta suurin osa on vähintään tasolla +50, pohjoisosan lehtokorpiä valtaosin tasolla +53...+54. Nykyinen maanpinta laskee louhittavalta alueelta suojelualueelle päin. Suojelualueen luoteis-/pohjoisosaa rajaa melko jyrkkä rinne, joka tulisi louhittavaksi yli 10 metriä suojelualueen maanpintaa alemmalle tasolle. Louhinta ja sen aiheuttama vesitasapainon muutos vaikuttaisi Riipilän metsän suojelualueen perustana oleviin luontoarvoihin ja luontotyypeihin. Olosuhteet muuttuisivat olennaisesti vaikuttaen luonnon monimuotoisuuteen. Riipilän metsän suojelualueen pohjoisosassa sijaitsee myös metsälain 10 §:n mukainen kohde, lehtokorpiä.

Toiminta heikentäessään tai tuhotessaan Riipilän metsän suojeluperusteet ja vähentäessään luonnon monimuotoisuutta aiheuttaisi YSL 42.1 §:n kohdan 4 mukaista erityisten luonnonolosuhteiden huonontumista. YSL 42.1 §:n kohdan 4 perustelujen mukaan erityisillä luonnonolosuhteilla tarkoitettaisiin säännöksessä alueen poikkeuksellisten luonnonarvojen kokonaisuutta. Riipilän metsän luonnonarvot on todettu vuoden 2015 selvityksessä.

Toiminta-alueen länsipuolella sijaitsee Lamminsuon luonnonsuojelualue (YSA014153). Luonnonsuojelualue saa vetensä alueen pohjoispäässä olevasta lähteestä sekä Lamminsuonojasta. Louhinnassa käytettävillä räjähdysaineilla on muun muassa pintavesiä rehevöittävä vaikutus räjähteissä käytetyn ammoniumnitraatin takia. Louhinta-alueen typpipitoiset vedet päätyisivät, kuljettuaan ensin ojassa moottoritien ali, maanpinnan korkotason mukaisesti Lamminsuon luonnonsuojelualueen itäosan kautta Lamminsuonojaan. Hakemukseen liitetyn pintavesien vaikutusten arvioinnin mukaan typpipitoisuuden nousu ei olisi merkittävä, mutta muutos näkyisi kasvillisuuden voimistumisena. Lamminsuon kasvillisuus toimisi käytännössä louhinta-alueen typpipitoisten vesien biosuodatuskenttänä ennen vesien päätymistä Lamminsuonojaan. Tyyppiä ei voida poistaa laskeutusaltaalla. Louhinnan ja muun toiminnan vaikutukset Lamminsuon ekologiaan ovat mahdollisia ja todennäköisiä. Toiminta aiheuttaisi Lamminsuolla YSL 42.1 §:n kohdan 4 mukaista erityisten luonnonolosuhteiden huonontumista. Lamminsuon luontotyyppi on Etelä-Suomessa hyvin harvinainen ja pääkaupunkiseudulla ainutlaatuinen.

Lamminsuon ja Riipilän metsän säilyminen on tärkeää myös luonnonsuojelulain (LSL) tavoitteiden toteutumiseksi. LSL 1 §:n mukaan lain tavoitteita ovat mm. luonnon monimuotoisuuden ylläpitäminen ja luonnonkauneuden ja maisema-arvojen vaaliminen.

YSL 42.1 §:n kohdan 5 mukaan toiminnasta ei saisi aiheutua naapurussuhdelain 17 §:n mukaista kohtuutonta rasitusta. Eräistä naapurussuhteista annetun lain 17 §:n 1 momentin mukaan kiinteistöä, rakennusta tai huoneistoa ei saa käyttää niin, että naapurille, lähistöllä asuvalle tai kiinteistöä, rakennusta tai huoneistoa hallitsevalle aiheutuu kohtuutonta rasitusta ympäristölle haitallisista aineista, noesta, liasta, pölystä, hajusta, kosteudesta, melusta, tärinästä, säteilystä, valosta, lämmöstä tai muista vastaavista vaikutuksista. Pykälän 2 momentissa säädetään, että arvioitaessa rasituksen kohtuuttomuutta on otettava huomioon paikalliset olosuhteet, rasituksen muu tavanomaisuus, rasituksen voimakkuus ja kesto, rasituksen syntymisen alkamisajankohta sekä muut vastaavat seikat.

YVA-selostuksessa olevan melumallinnuksen mukaan melutaso nousisi useilla ottoalueen itä- ja koillispuolella sijaitsevilla kiinteistöillä nykyisestä 35-40 dB:stä tai 40-45 dB:stä tasolle 45-50 dB. Syväojalla ottoalueen lounaispuolella muutamalla kiinteistöillä melutaso yhdessä liikennemelun kanssa olisi 55-60 dB. Suojaustoimenpiteillä melutasoa saadaan jonkin verran alhaisemmaksi, mutta melutason nousu muuttaisi nykyisiä asuinolosuhteita laajalla alueella aiheuttaen merkittävää ympäristön viihtyisyyden vähenemistä hyvin pitkäksi aikaa. Louhintaa olisi maa-ainesluvalla 10 vuotta ja ympäristölupaa on haettu toistaiseksi voimassa olevaksi. Hakemus on hylättävä YSL 42.1 §:n kohdan 5 perusteella.

Melutasojen nousu asuinkiinteistöillä 10 dB:llä, olisi myös sellaista YSL 42.1 §:n kohdan 2 mukaista ympäristön merkittävää pilaantumista, joka on luvan myöntämisen este. Ohjearvojen alittuminen ei yksistään merkitse, että luvan myöntämisen edellytykset täyttyvät. YSL 42 §:n perustelujen mukaan

ympäristön laadusta annettu raja-arvo ei osoittaisi sellaisenaan merkittävää pilaantumista. Esimerkiksi ilmanlaadusta annettua terveysperusteista raja-arvoa matalampaa epäpuhtauden pitoisuutta voitaisiin pitää merkittävänä pilaantumisena.

Ympäristönsuojelulain 42.1 §:n kohdan 1 mukaan toiminnasta, asetettavat lupamääräykset ja toiminnan sijoituspaikka huomioon ottaen, ei saa aiheutua yksinään tai yhdessä muiden toimintojen kanssa terveyshaittaa. YVA-selostuksen mukaan mallinnuksen ja aikaisemmin tehtyjen mittausten perusteella voidaan arvioida, että pakokaasuista tulevien hengitettävien hiukkasten (PM10) pitoisuus voi nousta lähimpien asuintalojen kohdalla ohjearvojen tuntumaan. Korkeammatkin pitoisuudet ovat hetkellisesti mahdollisia mm. epäedullisissa sääolosuhteissa. Tehokkailla ja aktiivisilla pölyhaittojen lieventämistoimenpiteillä voidaan todennäköisesti välttää hengitettävien hiukkasten vuosi- ja vuorokausiraja-arvojen sekä ohjearvon ylittyminen. Terveysvaikutusten arvioinnissa on YVA-selostuksen mukaan kuitenkin myös epävarmuutta. Kiviainesten käsittelystä ja liikenteen aiheuttamaa pölyämistä ei ole voitu mallintaa. YVA-selostuksen mallinnus kertoo siis vain osan toiminnan aiheuttamasta hiukkaspäästöstä.

Hakija teetti suunnitellun louhinta-alueen läheisyydessä Lamminsuontiellä kokonaisleijumamittauksia (TSP) vuonna 2011. Mitatut leijuvan pölyn pitoisuudet olivat 63 % vuorokautisesta ohjearvopitoisuudesta (120 µg/m³) ja 58 % vuosiohjearvopitoisuudesta (50 µg/m³). Mittausraportissa todetaan, että keväällä pahimpaan katupölyaikaan pölypitoisuus saattaa alueella hetkellisesti ylittää leijuvan pölyn vuorokausikeskiarvon ilman suunniteltua kiviainesottotoimintaakin. Toiminnan päästöt lisäisivät hengitettävien hiukkasten vuosi- ja vuorokausiraja-arvojen ylittymisen riskiä olennaisesti. Seurauksena voisi tällöin olla YSL 42.1 §:n kohdan 1 mukainen terveyshaitta. Vähintäänkin pölypitoisuuden lisääntyminen olisi lähiympäristön asuinkiinteistöillä viihtyisyyshaitta.

Ympäristönsuojelulain 6 §:n 2 momentin kohdan 2 mukaan toiminnan sijoituspaikan soveltuvuutta arvioitaessa on otettava huomioon alueen ja sen ympäristön nykyinen ja tuleva, oikeusvaikutteisessa kaavassa osoitettu käyttötarkoitus ja aluetta koskevat kaavamääräykset. Säännöksen perustelujen mukaan lupaviranomaisen tulisi ottaa huomioon myös oikeusvaikutteinen maakunta- ja yleiskaava, joiden merkitys riippuisi erityisesti kaavan maankäyttövarauksen erityisyydestä ja maankäyttöratkaisujen kokonaisuudesta. Hakemus on hylättävä sijoituspaikkaan soveltumattomana jäljempänä mainituin perustein.

Toiminta sijoittuisi alueelle, joka on Nuuksiosta ja Vestrasta Keski-Uudenmaan metsäalueille ulottuvan ekologisen verkoston osa. Ekologisen yhteyden säilyminen on pyritty turvaamaan maakuntakaavan viheryhteys-merkinnällä. Voimassaolevassa maakuntakaavassa viheryhteystarve sijoittuu louhinta-alueen luoteispuolelle ja ehdotusvaiheessa olevassa 4. vaihemaakuntakaavassa viheryhteyden sijaintia on tarkennettu. 4. vaihemaakuntakaavan yhtenä tavoitteena on turvata luonnon monimuotoisuus, niin että ekologisen verkoston ydinalueet ovat yhtenäisiä ja että yhteydet alueiden välillä säilyvät.

Maakuntakaavan viheryhteystarvemerkinän suunnittelumääräyksen mukaan yksityiskohtaisemmassa suunnittelussa on huolehdittava siitä, että merkinnällä osoitettu yhteys säilyy tai toteutuu tavalla, joka turvaa virkistys- ja ulkoilumahdollisuudet, alueen maisema-arvot, arvokkaiden luontokohteiden säilymisen sekä laiston liikkumismahdollisuudet. Viheryhteyden mitoituksessa on kiinnitettävä huomiota yhteyden merkitykseen ekologisen verkoston osana sekä seudullisten ja paikallisten virkistystarpeiden yhteensovittamiseen siten, että olemassa olevat virkistykseen varatut tai siihen soveltuvat rakentamattomat alueet varataan yksityiskohtaisemmassa kaavoituksessa mahdollisuuksien mukaan virkistyskäyttöön.

Maakunnallisen ekologisen käytävän leveydeksi haja-asutusalueella on kirjallisuudessa määritelty 400 - 1000 m (Seija Väre, YS-Konsultit Oy:” Ekologinen verkosto Itä-Uudenmaan liiton alueella” Itä-Uudenmaan liitto 2002, Julkaisu 74). Leveä ekologinen käytävä palvelee eläin- ja kasvilajistoa kokonaisuudessaan. Taajama-alueilla kapeammat käytävät voivat toimia pienempien eläinten kulkureittinä, mutta ne eivät sovellu hirvieläimille ja suurpedoille. Riipilän ekologinen käytävä toimii nykyisellään Suomen riistakeskuksen havaintojen mukaan mm. hirvien ja ilvesten tärkeänä kulkureittinä. Havaintoja ilveksen jäljistä on mm. talvelta 2016.

Maakunnallinen viheryhteys on laaja kokonaisuus, jonka saattaminen kuntien yleiskaavatasolle vie aikaa. Tällöin maakuntakaavan linjaukselle on annettava suuri painoarvo, jotta maakunnallista tavoitetta ei menetetä. Sekä Uudenmaan liitto että Vantaan kaupunkisuunnittelulautakunta ovat

lausunnoissaan tuoneet ilmi huolensa viheryhteyden toteutumisesta, jos lupa myönnetään. Uudenmaan liiton lausunnon mukaan on olennaista, ettei ottotoiminta estä tai vaikeuta viheryhteyden toteutumista ja toimimista maakunnallisena ekologisena yhteytenä. Viheryhteyden toteutuminen riittävän leveänä ja ekologiset vaatimukset täyttävänä on edellytys sekä voimassa olevan maakuntakaavan että kaavaehdotuksen toteutumiselle. Maakuntakaavan toteutuminen edellyttää myös, että Riipilän metsän suojelualue toteutuu eikä toiminnasta aiheudu suojeluedellytysten heikkenemistä.

Viheryhteyden menettäminen louhinnan myötä olisi myös YSL 42.1 kohdan 4 mukaista erityisten luonnonolosuhteiden huonontumista. Viheryhteyksillä ekologisen käytävän osana on tärkeä merkitys luonnon monimuotoisuuden ylläpitämisessä Etelä-Suomen yhä pirstoutuneemmassa aluerakenteessa. Olemassa olevat yhteydet on pyrittävä säilyttämään vähintäänkin maakuntakaavan linjausten mukaisina.

Ympäristönsuojelulain 41 §:n 1 momentin mukaan ympäristölupa myönnetään, jos toiminta täyttää ympäristönsuojelulain ja jätelain sekä niiden nojalla annettujen asetusten vaatimukset. Toiminta ei täytä kivenlouhimojen, muun kivenlouhinnan ja kivenmurskaamojen ympäristönsuojelusta annetun valtioneuvoston asetuksen 800/2010 3 §:ssä säädettyä minimietäisyyttä. Asetuksen 3 §:n 2 momentin mukaan kivenlouhimo, muu kivenlouhinta ja kivenmurskaamo on sijoitettava siten, että melua tai pölyä aiheuttavan toiminnan etäisyys asumiseen tai loma-asumiseen käytettävään rakennukseen tai sen välittömässä läheisyydessä sijaitsevaan oleskeluun tarkoitettuun piha-alueeseen tai muuhun häiriölle alttiiseen kohteeseen on vähintään 300 metriä.

Hakemuksen mukaan louhinta ulottuisi noin 80 metrin etäisyydelle Kalmarintien päähän sijoittuvan asuinrakennuksen piha-alueesta. Melurasituksen vähentäminen muillakin asuinkiinteistöillä edellyttäisi edellä mainittua suurempaa suojaetäisyyttä toiminta-alueen ja asutuksen välillä. Suojaetäisyyksien muuttaminen merkitsisi toiminnan järjestämistä uudelleen louhinta-alueella ja edellyttäisi kokonaan uutta hakemusta melu- ym. vaikutusten arvioimiseksi. Luvan myöntämisen esteeksi muodostuisivat todennäköisesti tällöinkin aiemmin todetut muut seikat.

SOVELLETUT OIKEUSOHJEET

Ympäristönsuojelulaki (86/2000)

Ympäristönsuojeluasetus (169/2000)

Laki eräistä naapurussuhteista (26/1920, muutos 90/2000)

Luonnonsuojelulaki (1096/1996)

Hallintolaki (434/2003)

YMPÄRISTÖLUPAMAKSU

Vantaan kaupunginvaltuusto on hyväksynyt Vantaan kaupungin ympäristönsuojelu- ja kemikaaliviranomaisen taksan 15.6.2009 § 8. Ympäristönsuojelulain 35 §:n 4 momentissa tarkoitetun lupa-asian käsittelystä peritään yhdistetty maksu siten, että perusmaksultaan kalliimman toiminnan maksuun lisätään muiden toimintojen osuutena 50 % näiden toimintojen maksusta. Hakemuksesta tai ilmoituksesta, josta on tehty hylkäävä päätös, peritään taksan mukainen maksu.

Vantaan ympäristölautakunnan 16.6.2010 § 98 hyväksymän maksutaulukon mukaan murskaamon ympäristölupamaksu on 3 700 euroa ja kivenlouhimon 2 700 euroa.

Ympäristölupamaksu on 5 050 euroa.

PÄÄTÖKSEN ANTAMINEN

Päätös annetaan julkipanon jälkeen 22.12.2016.

MUUTOKSENHAKU

Tähän päätökseen voidaan hakea muutosta ympäristönsuojelulain 96 §:n mukaisesti Vaasan hallinto-oikeudelta. Valitusosoitus Vaasan hallinto-oikeudelle on liitteenä.

Käsittely:

Ympäristölautakunnan jäsen Marja Parkkima ja 1. kaupungineläinlääkäri Kirsi Hiltunen poistuivat kokouksesta jääveinä asian käsittelyn ajaksi.

Päätös:

Päätettiin antaa ympäristöjohtajan esityksen mukainen päätös Lemminkäinen Infra Oy:n ympäristönsuojelulain 28 §:n mukaisesta ympäristölupahakemuksesta, joka koskee kallion louhintaa, louheen murskausta sekä kiviaineksen kierrätystä Riipilän kylässä tiloilla Kumpula 2 (92-416-4-485) ja Köningstedtinvuori (92-416-4-624).

Tämä pykälä tarkastettiin heti.

Liitteet:

- Sijaintikartta
- Suunnitelmakartta alkutilanteesta
- Suunnitelmakartta lopputilanteesta

Täytäntöönpano:

Ote hakijalle

Päätös tiedoksi:

Uudenmaan ELY-keskus, PL 36, 00521 Helsinki

Uudenmaan liitto, Esterinportti 2 B, 00240 Helsinki

Nurmijärven kunta, PL 37, 01901 Nurmijärvi

Keski-Uudenmaan ympäristökeskus, PL 60, 04301 Tuusula

ELTEL Networks Oy, PL 50, 02611 Espoo

Nurmijärven Sähköverkko Oy, Kauppanummentie 4, 01900 Nurmijärvi

Vantaan kaupunki, kaupunkisuunnittelulautakunta, Kielotie 28, 01300

Vantaa

Vantaan kaupunki, terveydensuojeluviranomainen

Ilmoitus päätöksestä:

- muistutuksen tehneille

- tiedoksiannon saaneille

Julkipano ilmoitustaululla sekä Vantaan Sanomissa ja Nurmijärven Uutisissa

Ympäristölupamaksun periminen:

Lemminkäinen Infra Oy, PL 476, 00026 BASWARE,

Y-tunnus 2138243-1, verkkolaskuosoite 003721382431, viite 1006/200470

Muutoksenhakuohje:

7. Valitus Vaasan hallinto-oikeudelle YSL:n nojalla tehdystä päätöksestä

Lisätiedot:

Maarit Rantataro, puh. (09) 8392 6075, etunimi.sukunimi[at]vantaa.fi